

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně, soud pro mládež, rozhodl hlavním líčením konaném dne 12. srpna 2024 v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Hany Kurfírtové a přísedících XXXXX Gogové a Ing. Zuzany Homolkové

takto:

Obžalovaná

mladistvá XXXXX, narozená XXXXX, žákyně XXXXX, trvale bytem XXXXX, t.č. ve vazbě ve Vazební věznici XXXXX,

je vinna, že

1. dne 29. 12. 2023 ve večerních hodinách ze svého mobilního telefonu značky Samsung Galaxy A13 s vloženou SIM kartou účastnického telefonního čísla XXXXX, prostřednictvím kterého se připojovala z místa svého tehdejšího bydliště v XXXXX na ulici XXXXX ve XXXXX ke svému účtu vedenému na sociální síti Instagram pod uživatelským jménem "XXXXX", komentovala diskusní vlákno pod příspěvkem uživatele na portálu iDNEXXXXXXcz s názvem „Filozofická fakulta ruší do konce semestru výuku, zkoušky budou dobrovolné“, a to následujícími komentáři: "Aby vás všechny někdo zastřelil, a když to neudělá, nebude zbývat nic jiného, než abych to udělala já", kdy na následnou odpověď uživatele „XXXXX“ "Co to meleš ty koště?" odpověděla komentářem "Pravdu, všichni si zasloužíte smrt", dále pod uvedený článek zveřejnila komentáře ve znění: "Haha, velmi vtipné. Jednou vás zabiju, to vám garantuju zmrdi", "Všichni jste jen ubozí, včetně mě, ale zabíjet je fakt zábava :-):-)", "Mě je nějaká pojebana PČR u piče" a dále „Jaká škoda, že jich střelec nezabil hodně", kdy shora uvedenými výroky odkazovala na útok aktivního střelce, ke kterému došlo dne 21. 12. 2023 v prostorách Filozofické fakulty Univerzity Karlovy v Praze, v důsledku kterého přišlo o život 13 osob a dalších 25 bylo zraněno, ve kterém je spatřováno naplnění zákonných znaků zvláště závažného zločinu vražda podle § 140 odst. 2, odst. 3 písm. a),

písm. h) trestního zákoníku a který je prověřován Policií ČR, Krajské ředitelství policie Hlavního města Prahy, ve věci č. j. KRPA-417973/TČ-2023-000071,

2. v přesně neurčené době a na nezjištěném místě pojala z důvodu hostility úmysl usmrtit ve škole své dvě vytipované spolužačky a jednu vytipovanou dívku z jiné třídy základní školy, kterou s těmito dívkami navštěvovala, kdy za tímto účelem dne 30. 12. 2023 v době od 8:43 hodin přes aplikaci Messenger ze svého mobilního telefonu Samsung Galaxy A13 IMEI XXXXX a IMEI XXXXX s vloženou SIM kartou účastnického telefonního čísla XXXXX oslovila svého známého XXXXX, nar. XXXXX, s žádostí o zapůjčení střelné zbraně, o které v té době nevěděla, že je pouhou replikou samopalu, a jedná se o tzv. airsoftovou elektrickou samočinnou plynovou zbraň, která svým tvarem a provedením odpovídá útočné pušce typu AKM 74, neboť na základě vzájemné předchozí komunikace a fotografie předmětné zbraně na Facebookovém účtu XXXXX, oděného do vojenského terénního oblečení pózujícího s danou zbraní, důvodně předpokládala, že se jedná o pravou střelnou zbraň způsobitou k provedení plánovaného činu, a poté, co jí XXXXX odmítl zbraň zapůjčit, stejně tak jako spolužačky XXXXX, jež uvedla, že žádnou zbraň nemá, a XXXXX, která jí na žádost o zapůjčení zbraně sdělila, že v minulosti měla doma brokovnici, ale už ji nemá, neustoupila od svého záměru usmrtit XXXXX, nar. XXXXX, a své spolužačky XXXXX, nar. XXXXX, a XXXXX, nar. XXXXX, jejichž věk ze školy a vzájemných vztahů znala, a k jeho realizaci zvolila nůž, kdy za tímto účelem si doma vyhlédla kuchyňský nůž s dřevěnou rukojetí a čepelí stříbrné barvy o délce 24,5 cm, který chtěla dne 3. 1. 2024 skrytě přinést do XXXXX, a o přestávce mezi pátou a šestou vyučovací hodinou vylákat postupně shora uvedené dívky na WC, zde je obejmout a bodnout do zad předmětným kuchyňským nožem a tím je usmrtit, avšak plán na usmrcení dívek se jí nepodařil realizovat z důvodů na její vůli nezávislých, neboť dne 2. 1. 2024 byla policejním orgánem zadržena podle § 76 odst. 1 trestního řádu v souvislosti s trestnou činností popsanou v bodě 1. obžaloby,

tedy

1.
 - vyhrožovala skupině obyvatelů usmrcením a čin spáchala veřejně přístupnou počítačovou sítí,
 - veřejně schvalovala spáchaný zločin,
2.
 - dopustila se jednání, které záleželo v úmyslném vytváření podmínek pro spáchání zvlášť závažného provinění vražda podle § 140 odst. 2, odst. 3 písm. a), písm. c) trestního zákoníku, a to opatřováním nástrojů k jeho spáchání v úmyslu po předchozím uvážení jiného úmyslně usmrtit a uvedený čin spáchat na více osobách a na dítěti mladším 15 let, aniž k pokusu ani k dokonání takového provinění došlo,

čímž spáchala

1.
 - provinění násilí proti skupině obyvatelů a proti jednotlivci podle § 352 odst. 1, odst. 3 písm. b) trestního zákoníku,
 - provinění schvalování trestného činu podle § 365 odst. 1 trestního zákoníku,
2.
 - provinění vražda podle § 140 odst. 2, odst. 3 písm. a), písm. c) trestního zákoníku ve stádiu příprava podle § 20 odst. 1 trestního zákoníku,

a za to se jí ukládá

podle § 140 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku a § 31 odst. 1 zákona č. 218/2003 Sb., o soudnictví ve věcech mládeže, úhrnné **trestní opatření odnětí svobody** v trvání **2 (dvou) let**.

Podle § 31 odst. 4 zákona č. 218/2003 Sb., o soudnictví ve věcech mládeže, **nepodmíněné** odnětí svobody mladistvá vykoná odděleně od ostatních odsouzených ve věznici nebo ve zvláštním oddělení pro mladistvé.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se mladistvé ukládá **trestní opatření propadnutí věci**, a sice mobilního telefonu zn. Samsung Galaxy A13, IMEI XXXXX, IMEI XXXXX, včetně SIM karty účastnického telefonního čísla XXXXX.

Podle § 99 odst. 2 písm. a), odst. 4 trestního zákoníku se mladistvé ukládá **ochranné léčení psychiatrické v ústavní formě**.

Odůvodnění:

1. U hlavního líčení Krajský soud v Brně, jako pro mládež (dále jen „soud“), projednal obžalobu Vrchního státního zastupitelství v Olomouci, která byla podána na mladistvou XXXXX(dále jen „mladistvá“) pro provinění násilí proti skupině obyvatelů a proti jednotlivci podle § 352 odst. 1, odst. 3 písm. b) trestního zákoníku, provinění schvalování trestného činu podle § 365 odst. 1 trestního zákoníku (to vše viz skutek 1. obžaloby) a provinění vražda podle § 140 odst. 2, odst. 3 písm. a), písm. c) trestního zákoníku ve stádiu příprava podle § 20 odst. 1 trestního zákoníku (viz skutek 2. obžaloby).
2. Hlavní líčení soud nařídil po zjištění, že přípravné řízení s veškerými jeho procesními atributy včetně procesních požadavků na zahájení a vedení trestního stíhání mladistvé proběhlo dle předepsaných ustanovení trestního řádu a v souladu se zákonem č. 218/2003 Sb., o soudnictví ve věcech mládeže (dále jen „zákon o soudnictví ve věcech mládeže“). Soud u hlavního líčení provedl všechny do úvahy přicházející důkazy, zaměřené na skutkovou a právní stránku projednávané věci, o jejichž zákonném způsobu opatření během trestního řízení nepochyboval.

Provedené důkazy:

3. Mladistvá u hlavního líčení dne 11. 7. 2024 vypověděla, že hnusným komentářem komentovala střelbu na filozofické fakultě v Praze. Napsala příspěvky, které státní zástupkyně četla při přednesu obžaloby u hlavního líčení. Nikdy předtím nic takového nekomentovala. Její komentáře k dané střelbě byly první. Mladistvá měla v plánu to napodobit, aniž to ve skutečnosti v plánu měla, jak doplnila. Střelbu chtěla napodobit ve své škole, avšak nikoli s pistolí, nýbrž s nožem, a přitom zabít tři holky. Napsala to, jelikož chtěla lidem dokázat, že „taky něco dokáže“, že „není holka z nějaké díry, která nic neumí“. Myslela si, že lidi budou na to reagovat. O střelbě se dozvěděla z Instagramu. S otcem, který toho litoval, o tom „trochu“ mluvila. O svém nenávistném postoji mu však neřekla. Ve škole se o tom s nikým nebavila. Pokud se o tom ve škole bavili, nebyla ve škole. Komentáře psala ze svého mobilního telefonu zn. Samsung Galaxy A13. S lidmi ze střelby nesoucíla. Nezajímalo ji ani, když jí XXXXX napsal, že mu při dané střelbě zemřel blízký člověk. XXXXX poslala fotku svých komentářů. O střelci si myslela, že „udělal dobře, aby to zopakoval“. Tehdy se cítila jako „královna světa“. Tento dojem a daná střelba mladistvou přiměly projednávané příspěvky napsat. Přitom mladistvá měla „příjemný pocit, že její slova uvidí celý svět“. Mladistvá nenáviděla lidi. Vinou byly horory, které sledovala a v nichž viděla, jak lidé trpí, což chtěla napodobit. Na vině je i „paní“, která jí na podzim roku 2022 řekla: „chudák kůň“, na kterém mladistvá seděla. Mladistvá neměla ráda lidi, kteří jí „nějak hnusně“ řekli, kteří ji „bezdůvodně oslovili špatným slovem“. Mladistvá vinila i další „paní“, která jí řekla, že „bulí jenom kvůli blbosti“.

4. Zbraň si chtěla obstarat od XXXXX, s nímž komunikovala prostřednictvím svého mobilního telefonu. Z tohoto psala i své kamarádce XXXXX s dotazem, zda i ona nemá zbraň. Tehdy si totiž vybavila, že XXXXX jí jednou říkala, že má doma brokovnici. A mladistvá zbraň pořád neměla, jelikož XXXXX jí odmítl tuto půjčit. Jednalo se o střelnou zbraň, se kterou XXXXX, oděný do vojenského oblečení, pózoval na své facebookové profilové fotografii. Zbraní chtěla ve škole zastřelit ty tři „holky“. Tehdy považovala za „dobré“ někoho usmrtit. O zbraní XXXXX se domnívala, že je pravá. Že se jedná o tzv. kuličkovku, se dozvěděla až od policie po svém zadržení. Zbraň chtěla i od XXXXX, která ji ovšem neměla. Dívky chtěla zabít, protože ji nenáviděla. XXXXX se bavila s jinými dívkami a mladistvou „moc nemusela“. XXXXX se více bavila s těmito dívkami než s mladistvou. Podle mladistvé byla pro ni kamarádka, jen když něco potřebovala. XXXXX ze XXXXX třídy, spolužačka sestry mladistvé XXXXX, o mladistvé, oděné do XXXXX svetru, řekla, že v něm vypadá jako kluk a že její svetr vypadá jako klučíci. Střelba na filozofické fakultě mladistvou podnítila dívky zastřelit. Do té doby žádné myšlenky někoho zabít neměla. Přitom si vzpomněla, že střelnou zbraň má zmíněný XXXXX. Jelikož mladistvá žádnou zbraň nesehnala, napadl ji nář jako „jediná možnost“. V kuchyni v místě svého společného bydliště s otcem ve XXXXX si vyhlédla kuchyňský nář s hnědou rukojetí, který taky namalovala policii. Plánovala si, že si jej hned po prázdninách po XXXXX roce vezme do školy, schovaný pod tričkem v pase tepláků. Pár hodin počká a o přestávce mezi pátou a šestou vyučovací hodinou řekne XXXXX, zda půjdou spolu na toaletu, kde by jí mladistvá řekla, že jí „jako“ někdo umřel, aby jí XXXXX objala a mladistvá jí přitom zabodla nář do zad. Dívky by vzala na záchod jednu po druhé. Podle mladistvé bylo dobře, že byla policií zadržena. Nicméně se domnívala, že by dívky nezabila, pokud by zadržena nebyla. Vždyť to byly její dlouhodobé kamarádky a hezky se spolu bavily. Pokud mladistvá vypověděla v přípravném řízení po svém zadržení, že by byla schopna někomu ublížit, vzít mu život, že by z toho měla „skvělý“ pocit a že krev, zabíjení a smrt v ní vyvolávají „dobrý“ pocit, u hlavního líčení upřesnila, že to řekla, neboť nevěděla, co ji bude čekat, jaké to bude mít následky a že skončí ve vazbě. Chtěla policii, která si podle mladistvé o „sobě hodně myslela, že když zachraňuje životy, že jsou na světě králové“, „dokázat“, že „i dítě něco umí“, že umí říct slova jako k dané střelbě, jimiž chtěla na sebe upozornit.
5. Mladistvá ke své osobě uvedla, že se během XXXXX a XXXXX třídy základní školy změnila. V XXXXX třídě neměla „pocit, že by chtěla zabíjet, neměla nenávisť“ jako v době dané střelby. O loňských letních prázdninách žila u matky, která se se svým druhem hádala kvůli blbostem. Mladistvá to nesnášela a chodila do sklepa, aby měla soukromí a klid. Zde i přespávala. Tehdy ji napadlo, že se bude řezat a následně že se chce zabít. Řezala se na rukách a nohách. Sebeпоškozovala se i proto, že si připadala ošklivá a že ji lidé nenávidí. Kvůli tomu byla v XXXXX a po pár týdnech znovu u matky, kde se opět pořezala, až skončila v XXXXX, ze které šla bydlet k otci. Pár dní byla „v pohodě“ a s otcem prožila krásné Vánoce.
6. Mladistvá se hájila, že si během vazby uvědomila, že udělala „možná neodpustitelnou“ chybu. Bezduvodně ublížila mnoha lidem. Lituje svého jednání. Nechce, aby lidé trpěli. Nechce lidem ublížovat. Vždyť nikdy v životě nikomu neublížila. Nikoho nezabila. Nikomu nevyhrožovala. Proti lidem nic nemá. UVědomila si, že lidé nejsou špatní. Není žádný vrah. Chce být normální. Dokázat lidem, že je dobrý člověk. Prála si vrátit čas a vše napravit. Napsala „blbá“ slova. Napsala omluvu tatínkovi. Součástí této bylo i její vyjádření, že udělala chybu, aby se to dalo zveřejnit. Policistovi, panu Š., rovněž psala, aby mu vysvětlila, proč to udělala. Po vazebním zasedání napsala omluvu i kamarádkám, třídě a na filozofickou fakultu.
7. Mladistvá nechápala, proč by se měla léčit. Žádné léčení nepotřebuje. Je připravená žít normálně. Léky XXXXX, XXXXX a XXXXX, stále užívá.
8. Mladistvá potvrdila, že už pila alkohol, měla pohlavní styk a kouřila.
9. V přípravném řízení mladistvá vypověděla nejprve dne 3. 1. 2024, že nenávidí lidi, protože se jí „obecně“ všichni „hnusí“. Příspěvky k inkriminovanému článku psala, protože schvalovala, co se

při útoku na filozofické fakultě v Praze stalo. Už před rokem totiž měla „pocit“, že chce lidi zabít, podříznout, a přemýšlela, kde vzít zbraň. Tuto si snažila opatřit od svého kamaráda a když z toho sešlo, vyhlédla si v kuchyni nůž. Plánovala, že si jej někde schová. Chtěla to provést v den svého výsledku na policii, jelikož čekala, až bude opět škola. Kdyby nebyla zadržena, šla by do školy, počkala na pátou vyučovací hodinu a vzala své spolužačky XXXXX, XXXXX a XXXXX z vedlejší třídy na záchod, kde by je objala a nožem bodla do zad – nožem je zabila. Jmenované dívky mladistvou nesnáší a XXXXX mladistvou ještě pomlouvá. Střelba na filozofické fakultě motivovala mladistvou k tomu, aby to udělala ve škole. Mladistvá chtěla střelce napodobit. Podle mladistvé střelec udělal „dobře, ale je škoda, že nezabil víc lidí“. Kdyby byla na svobodě, svůj plán by dokonala. Byla by schopná někomu ublížit nebo mu vzít život, měla by z toho skvělý pocit. „Krev, zabíjení a smrt v ní vyvolávají dobrý pocit“. V souvislosti s touto výpovědí a faktem, že mladistvá odmítla u vazebního zasedání dne 4. 1. 2024, při kterém se rozhodovalo o jejím vzetí do vazby, vypovídat, byla rozhodná i výpověď mladistvé z tohoto soudního jednání, při kterém prohlásila, že dne 3. 1. 2024 vypovídala dobrovolně a policie ji k výpovědi nenutila. Posléze dne 11. 1. 2024 mladistvá vypověděla, že zbraň si chtěla obstarat od kamaráda. Byla by to „normální“ pistole, protože je to s ní „rychlé“, jak vysvětlila. Chtěla si ji vzít do školy a tam někoho zastřelit. Ve třídě ji vytáhnout a střelit ty „kámošky“. Kamarád jí však odmítl zbraň půjčit, proto oslovila XXXXX a XXXXX, které ale zbraně neměly. Proto se mladistvá na to „vykašlala“ a řekla si, že jsou i nože. A začala plánovat jejich usmrcení nožem. S odstupem času si uvědomila, co psala, že je nesmysl někoho zabít, že by to k ničemu nevedlo. Po svém vzetí do vazby už nechtěla své kamarádky usmrtit. A dne 12. 2. 2024 vypověděla, že před policií vypovídala, že chce někoho zabít, jelikož jí to tak, aniž věděla jak, „přišlo do hlavy“. Žádné kamarády neměla. Ani XXXXX ani XXXXX. Se XXXXX se jen baví. S XXXXX XXXXX vůbec. S XXXXX si přes Messenger psala. Byl to její kamarád, jediný. Zbraní, kterou si chtěla od něj půjčit, chtěla zabít shora jmenované dívky. Nemyslela to však vážně. Byl to její tehdy momentální nápad. Ani své plány o zabíjení lidí nemyslela vážně. Nechtěla to udělat. Nebyla by toho schopná. Nezvládla by vidět někoho mrtvého. Sama se chtěla zabít, proto měla ve svém mobilním telefonu obrázek oběšené ženy a obrázek dívky mířící pistolí na svůj stín na stěně, jimiž myslela sebe. Během tohoto svého výsledku mladistvá policejnímu orgánu nakreslila nůž, který si na zabití svých spolužaček vyhlédla. XXXXX a XXXXX se na zbraň ptala, aby je s touto mohla zabít.

10. Mladistvá vypovídala i u vazebního zasedání dne 7. 6. 2024 v rámci vedení řízení před soudem, při kterém uvedla, že komentáře, které psala, napsala, aby na sebe upozornila. Měla za to, že lidé v ní vidí, že nic neumí, že je „jenom pitomá holka“. Komentáři chtěla dokázat, že není pitomá holka, že umí něco napsat a říct. Mladistvá v minulosti nic takového nekomentovala. A nečekala, že na to někdo „narazí“ a nahlásí to. Takto o tom nepřemýšlela. Věděla, že tyto komentáře může vidět, přečíst si je, kdokoliv. Nikdy předtím takto nic nekomentovala. Podle mladistvé spáchat vraždu byla „jen“ myšlenka. O přípravě vraždy vypovídala na policii, protože „chtěla vidět reakci“ policistů. Domnívala se, že se nic nestane, že si budou myslet, že si to vymyslela, že je to sranda. Vážně to však nemyslela. Řekla „jen“ hnusná slova, kterých lituje. Vždyť byla XXXXX holkou – dítětem, kterým je do svých osmnácti let. Na svobodě by se mladistvá všem omluvila. Do konání vazebního zasedání se neomluvila, jelikož nevěděla, jak to má udělat. Pokud se sebepoškozovala, tak „jen trochu“ a z důvodu, že se cítila bezcennou. Řezala se „lehce“. Byla-li kvůli tomu psychiatricky hospitalizovaná, tak „jen“ dva měsíce. I přesto, že jí byla doporučena abstinence od návykových látek, po svém propuštění z psychiatrické kliniky měla alkohol – Frisco, a to pouze jednou, před svým zadržením, a po dobu jednoho měsíce před svým zadržením kouřila „asi 10 nebo 5“ cigaret denně. Při konfrontaci se skutkovými zjištěními, zachycenými ve spisovém materiálu, mladistvá přiznala každodenní pití Frisca a popřela pití tzv. tvrdého alkoholu. Heslo „miluji krev“ na instagramovém profilu mladistvé podle jejího vysvětlení souviselo s jejím sebepoškozováním a s tím, že mladistvé dělala její krev „dobře“. Osoby zachycené na fotografiích, které mladistvá zveřejnila na svém instagramovém profilu (viz č. l. 281, 282 spisu) představovaly

mladistvou, poněvadž „si zasloužila umřít“, jelikož ji lidé „neměli rádi“, jelikož „nic neuměla“, jelikož „by nikomu nechyběla“.

11. S ohledem na obhajobu mladistvé, kterou uplatnila v trestním řízení, je nutno poukázat na listinné důkazy, vážící se k její osobě, myšlenkám a myšlenkovým pochodům během trestního řízení. Dne 30. 1. 2024 napsala svému otci dopis (viz č. l. 131-132 spisu), v němž se omluvila kromě jiného rodinám obětí zemřelých při střelbě na filozofické fakultě v Praze. Omluvila se za to, co způsobila na sociálních sítích a co byla „jen“ její „nepravdivá, neschopná fantazie“. Bylo to hrubá slova. Mladistvá byla hloupá, že to udělala. Dne 14. 2. 2024 napsala dopis (viz č. l. 204-206 spisu), v němž kriminalistovi Š. vysvětlila, proč není vrah, proč by nic nespáchala. A témuž policistovi i dopis ze dne 18. 2. 2024 (viz č. l. 201-202), jímž mladistvá ozřejmila, proč nemá ráda ženy a muže, u kterých poukázala na „prasáka“, který ji v prosinci 2021 sexuálně zneužil. Po vazebním zasedání dne 7. 6. 2024 mladistvá napsala omluvné dopisy poškozeným děvčatům v této trestní věci (viz č. l. 493-495 spisu, z nichž dopis adresovaný XXXXX je datovaný dnem 10. 6. 2024) a pozůstalým a dalším osobám dotčeným střelbou na filozofické fakultě v Praze dne 21. 12. 2023 (viz č. l. 492 spisu) a své třídě XXXXX (viz č. l. 491 spisu).
12. U hlavního líčení, potažmo u vazebního zasedání vzhledem k roli otce mladistvé v rámci jejího vazebně vedeného trestního stíhání, byli osobně slyšeni svědci XXXXX, XXXXX a XXXXX.
13. Otec mladistvé, svědek XXXXX, vypověděl, že nevěděl o starostech a potížích mladistvé. Výjimkou byly „pouze nepohody“ v rodině matky mladistvé, u které mladistvá do počátku prosince roku 2023 bydlela. Kvůli těmto utíkala do sklepa, aby měla klid a soukromí. Kvůli tomu, že mladistvá chtěla bydlet s ním, se svědek se svým zaměstnavatelem dohodl, že v práci skončí. Svědek rovněž nevěděl o sebepoškozování mladistvé. Dozvěděl se to až od její matky, když byla mladistvá na XXXXX v XXXXX. Sama mladistvá mu to neřekla. Sebeppoškozovat se začala i další dcera svědka, XXXXX. Neznal ani okolnosti spáchání jednání, pro které je mladistvá trestně stíhána. Podle svědka by to „rozhodně“ nespáchala. Nikdy nebyla násilnická. Nikdy nikomu neublížila. O střelbě na filozofické fakultě se s mladistvou nebavili. Mladistvá svědkovi říkala, že nenávidí lidi. Nebral to však vážně. Neměla ráda „větší dav“ lidí. Svědek nevěděl o kritizování mladistvé „paní od koní“ anebo kvůli jejímu svetru.
14. K osobě svědka XXXXX soud zjistil, že je otcem sedmi dětí včetně mladistvé a její sestry, svědkyně XXXXX. Otec mladistvé řádně a včas neplatí výživné, k čemuž je povinován vůči svým XXXXX nezletilým dcerám (včetně mladistvé a svědkyně XXXXX, narozené v XXXXX) a nezletilému synovi (viz č. l. 362-364 spisu). Tímto si způsobuje trestní stíhání pro neplacení výživného, pro které v minulosti už byl, dokonce devětkrát, odsouzen a v současné době je stíháný, jak plyne z jeho vyjádření u hlavního líčení dne 12. 8. 2024 a výpisu z Centrální evidence stíhaných osob. Byť má aktuálně, nepravomocně, uložený trest obecně prospěšné práce, tento nezbavuje otce mladistvé povinnosti uhradit dlužné výživné, které nebylo k rukám matky mladistvé zapláceno, a platit každé další běžné výživné na své stále nezaopatřené děti. To vše v situaci, kdy otec mladistvé usiluje o vlastní bydlení s mladistvou, na které potřebuje uhradit kauci, a kdy otec mladistvé má jiné své, stále neuhrazené, finanční závazky, jak vyplývá z jeho výpovědi a vyjádření u hlavního líčení dne 12. 8. 2024. Otce mladistvé je nutno považovat za několikanásobného speciálního recidivistu. To vše viz dokumenty na č. l. 468-469, č. l. 387-388, č. l. 397, č. l. 399-401 spisu. A přestupky páchajícího občana (viz č. l. 471 a č. l. 393 spisu). Svědek byl do dne 30. 11. 2023 zaměstnán a následně evidován na úřadu práce jako uchazeč o zaměstnání, jak je patrné z rozsudku XXXXX (viz připojený spisový materiál XXXXX) a zprávy úřadu práce (viz č. l. 405 spisu). Otec mladistvé si po čase našel XXXXX zaměstnání, když nevyšla jeho snaha o znovuoobnovení jeho podnikatelské, stavební, činnosti, aniž soudu i přes jeho opakovanou výzvu předložil doklad o svém živnostenském oprávnění. Otec mladistvé pracuje pro XXXXX, jak dokládá pracovní smlouva ze dne 28. 6. 2024 s pracovním poměrem uzavřeným na dobu neurčitou od 1. 7. 2024 (viz č. l. 496 spisu).

15. Svědka XXXXX, třídní učitel mladistvé, vypověděl, že v době rozhodné u mladistvé nic nezaznamenali. V prvním pololetí tohoto školního roku mladistvá ve škole spíše nebyla, než byla. Po měsíci školy byla hospitalizována a po svém návratu do školy na začátku prosince byla ve škole cca 14 dnů před Vánoci, přičemž poslední dva dny před Vánocemi chyběla. Mladistvá byla podle svědka chytrá, inteligentní, tichá, klidná, hodná dívka bez výchovných problémů. Ve třídě prospěchově patřila mezi lepší průměr. V XXXXX třídě se hodně stranila, byla mlčenlivá a většinu času trávila sama, což se nejvíce projevovalo v prosinci 2023, když byla mladistvá opět ve škole. Navázala kontakt s XXXXX. Snažili se zjistit důvod stranění mladistvé, avšak bez úspěchu. Mladistvá nebyla v tomto směru sdílná. Intervenovala i psychologka. Žádný problém zjištěn nebyl. O sebepoškozování mladistvé nevěděli. Sám svědek žádné známky sebepoškozování mladistvé na jejím těle neviděl. Sebepoškozování v rodině mladistvé však řešili ve vztahu k sestře mladistvé, XXXXX, která se řezala do rukou, neboť chtěla k otci. Mladistvá nebyla předmětem šikany. Ve třídě měla mladistvá kamarádku XXXXX, na kterou byla „nejvíce navázána“. Svědek doplnil, že v souvislosti se střelbou na filozofické fakultě v Praze v každé třídě proběhlo před vánočními prázdninami „zevšeobecnění“ situace. Svědek potvrdil, že třída a děvčata, poškozené v této věci, obdrželi dopisy od mladistvé, z nichž dopis pro třídu si na třídnické hodině přečetli a kdo chtěl, připravil pro mladistvou odpověď.
16. Svědka XXXXX vypověděl, že se s mladistvou zná dva roky. Seznámili se přes Facebook. Měli kamarádský a milenecký vztah. Viděli se 2x v životě. Jinak si psali. O životě, jak se mají, o problémech mladistvé. Mladistvá byla hodná, milá, nekonfliktní dívka s „drobnými“ psychickými problémy. V životě si dostatečně nevěřila. Měla občas „drobné“ deprese a špatné nálady. Stěžovala si, že má málo kamarádů, že má s nimi problémy, že špatně komunikuje. Mladistvá se násilně nevyjadřovala. O rodině mladistvá se svědkem nemluvila. Naposledy se osobně viděli v srpnu, září 2023. Potom se začalo chování mladistvé zhoršovat. Stupňovalo se její sebepoškozování. Až nakonec „skončila v XXXXX“ v XXXXX. Svědek věděl o sebepoškozování mladistvé, jehož rány viděl. Potvrdil, že při jejich osobním setkání pili alkohol. Svědek samozřejmě věděl o střelbě na filozofické fakultě v Praze. Domníval se, že mladistvá měla tuto „nějak“ špatně komentovat. Spolu se o této nebavili. Svědkovi poslala screenshoty svých komentářů k této. Svědek ji za její komentáře, s nimiž nesouhlasil, odsoudil a nechtěl se s ní už bavit. Tehdy, což byl listopad, zima 2023, a kvůli vyjadřování mladistvé k událostem na filozofické fakultě svědek ukončil s mladistvou jakýkoliv kontakt. V té době mladistvá chtěla po svědkovi zbraň. Ptala se, zda nějakou má. Na Facebooku, jeho profilové fotografii, totiž viděla, že je „střelecky založen“, neboť je na ní zachycen s airsoftovou zbraní v ruce ve vojenském oblečení. Tuto zbraň mladistvá po svědkovi chtěla a tuto zbraň svědek předal policii. Svědek nevěděl, na co mladistvá zbraň chtěla. Nepůjčil jí ji, neboť měla psychické problémy a neměla ještě 18 let. Aby ji mladistvé půjčil, když nechtěl, mladistvá na svědka „lehce“ naléhala. Jednou nebo dvakrát mu svou žádost o její zapůjčení zopakovala. Pak ji už nijak nevyžadovala. Podle svědka laik „nemá šanci“ poznat, že doličná zbraň není klasickou střelnou zbraní, nýbrž tzv. kuličkovkou. Svědek od mladistvé neslyšel, že by chtěla někoho zabít. Nevzpomněl si, že by mladistvá říkala, že nemá ráda lidi. Pokud v přípravném řízení jako svědek vypověděl, že se mu na Messengeru „svěřovala“, že nemá ráda lidi, u hlavního líčení upřesnil, že když vypovídal před policejním orgánem, na uvedené si ještě vzpomněl. U hlavního líčení už si na to nepamatoval, jelikož je to „díl“.
17. K osobě svědka XXXXX soud zjistil, že tento doposud nebyl soudně trestán ani pro přestupek sankcionován (viz č. l. 384, 385 spisu).
18. V přípravném řízení byli procesně řádným způsobem vyslechnuty svědkyně XXXXX, matka mladistvé, a XXXXX, asistentka pedagoga, která působila ve třídě mladistvé. Jelikož nebylo třeba jejich osobního slyšení a strany souhlasily s přečtením jejich svědeckých výpovědí opatřených policejním orgánem, soud tyto ve shodě s ust. § 211 odst. 1 trestního řádu u hlavního líčení přečetl.
19. Svědkyně XXXXX vypověděla, že mladistvá se se svým otcem nestýkala, nicméně co se s ním začala stýkat, začala mít problémy. O loňských letních prázdninách měla pohlavní styk. Začala se

řezat. Pila alkohol, dokonce i tvrdý. Od té doby podle svědkyně začaly všechny problémy s mladistvou. Do té doby žádné problémy neměla. Mladistvá trávila na telefonu skoro celý den. Agresivně se neprojevovala. Ani neměla negativní vztah k lidem.

20. Svědkyně XXXXX vypověděla, že mladistvá byla klidná, nevýrazná, s nikým se moc nebavila, ale pár holek, se kterými si povídala, měla. Kamarádku ze třídy měla XXXXX. Jinak často byla se svou sestrou XXXXX, která chodila do vedlejší třídy, co mladistvá. Od XXXXX třídy stávala hodně stranou. Chodila za paní psychologkou, s níž řešila své problémy. „Hodně“ si stěžovala na situaci doma, kde jich bylo hodně a kde se jí nelíbilo. V XXXXX třídě se zjistilo, že se mladistvá řeže do rukou. Tehdy při pobytu na psychiatrii mladistvá posílala dětem fotky se svými pořezanými rukama a dětem psala, že chce zemřít. Na přelomu listopadu a prosince, kdy byla opět ve škole, mladistvá mívala výkyvy nálad. Někdy seděla jako „zařezaná a koukala do lavice“. Před Vánoci 2023 do školy už nepřišla. Dne 5. 1. 2024 sestra mladistvé XXXXX svědkyni řekla, že mladistvou odvezli policisté a že je „lepší“, že mladistvá do školy nechodí, neboť měla v plánu zavolat si holky ze třídy na záchod a tam je pobodat nožem. Svědkyně se dotazovala, jaké holky, a XXXXX svědkyni řekla, že mimo jiné „XXXXX“ a XXXXX. Svědkyni zaujalo, že mělo jít o XXXXX, kterou považovala za kamarádku mladistvé, která mladistvé vždy pomáhala. Proto svědkyně XXXXX oponovala, avšak XXXXX trvala na svém, že by to mladistvá určitě udělala, že to myslela vážně, že to plánovala doma. Svědkyni leželo v hlavě, proč mladistvá měla namířeno na XXXXX. Ta jí řekla, že to asi bude proto, že se v době nepřítomnosti mladistvé ve škole začala kamarádit s XXXXX a že mladistvá asi žárlila.
21. Vzhledem k obsahu výpovědi svědkyně XXXXX svědkyně XXXXX nepřispěla k dalšímu objasnění projednávané věci, jelikož odmítla k věci vypovídat, resp. důvodně pro příbuzenský poměr k mladistvé odmítla výpověď, což soud zjistil z protokolu o jejím výsledku z přípravného řízení, který soud u hlavního líčení na základě svého rozhodnutí podle § 102 odst. 2 trestního řádu přečetl.
22. Soud do důkazního řízení samozřejmě zařadil i protokoly o výsledku svědků, osob mladších 18 let, spolužaček mladistvé a spolužačky sestry mladistvé XXXXX, na které mělo projednávané jednání pod bodem 2. obžaloby cílit, a sice XXXXX, XXXXX a XXXXX, jejichž svědectví na základě svého rozhodnutí podle § 102 odst. 2 trestního řádu soud u hlavního líčení přečetl, když tato byla policejním orgánem v přípravném řízení opatřena procesně řádným způsobem.
23. Svědkyně XXXXX vypověděla, že se s mladistvou seznámila ve škole. Mladistvá jí přidala milá, „někdy trochu výbušná“ nebo, že „se snadněji naštvě“. Jednou spolu strávily víkend u babičky svědkyně. Rovněž si psaly přes Instagram. Přitom se mladistvá svědkyni zeptala, zda nemá zbraň. Když mladistvé odepsala, že tuto nemá, mladistvá jí odpověděla, že to nevádí. Jednou se mladistvá svědkyni svěřila, že se chce zabít, ale svědkyně si myslela, že si mladistvá dělá srandu. Myslí si, že mladistvá nikdy neřekla, že by chtěla někoho zabít. Možná jednou, jak si nakonec vybavila, když byla naštvaná. Jinak se mladistvá svědkyni o ničem jiném nesvěřovala.
24. Svědkyně XXXXX vypověděla, že se s mladistvou zná od XXXXX třídy. Mladistvá je milá a „taková, svá“. Když nastoupily do osmé třídy, tak se mladistvá podle svědkyně hodně změnila. Byla vulgárnější, začala kouřit cigarety, což nikdy předtím nedělala. Dost se svěřovala s potížemi doma, řezala se a ubližovala si. XXXXX mladistvá poslala ruce, jak je pořezaná. Mladistvá se sebepoškozovala a řezala i na záchodech ve škole. Svědkyně ji někdy hlídala, aby si nic neudělala. Při svých chatech si povídaly, jak se mají a co dělají, o škole, že mladistvou nikdo nemá rád, že se hodně změnila. Takto to psala mladistvá, která měla podle svědkyně pocit, že ji nikdo nemá rád. Mladistvá někdy mluvila a psala do chatu, že se chce zabít, že se chce podřezat. Podle svědkyně asi kvůli potížím doma. Od střelby na Filozofické fakultě v Praze si už nenapsaly. Potom se svědkyně dozvěděla od XXXXX, sestry mladistvé, že chtěla zabít svědkyni, protože se bavila i s ostatními holkami, a ještě jiné lidi. Svědkyně nevěřila, že mladistvá by toto řekla. Považovala mladistvou za kamarádku. Svědkyně potvrdila, že mladistvá si od ní zhruba rok, dva, zpátky chtěla půjčit zbraň.

Svědce si kdysi objednala rekvizitu brokovnice a kdysi doma měli jednu pravou, ale nefunkční, brokovnici po dědovi. Svědkyně nevěděla, na co mladistvá zbraň chtěla. Psaly si o tom na Instagramu, kde svědkyně vystupovala pod jménem XXXXX. Svědkyně byla „udivená“, bylo jí líto, když se dozvěděla, že ji chtěla mladistvá zabít. Měla mladistvou ráda. „Ke konci“, jak se mladistvá řezala, však už byla „úplně v háji“, byla „mimo“, to z ní měla svědkyně strach.

25. Svědkyně XXXXX vypověděla, že se s mladistvou nebavily, ale v září 2023 se z ničeho nic začaly spolu bavit. Svědkyně chodila do XXXXX a mladistvá do XXXXX. Potkávaly se na chodbě a začaly se spolu bavit. Mimo školu se nebavily, neměly společné aktivity, ani si nepsaly na sociálních sítích. Nemluvily spolu nikdy o sebepoškozování, o zbraních ani o problémech. Mladistvá se jí nesvěřovala.
26. Součástí důkazního řízení bylo i provedení skutkově významných listinných důkazů tak, jak má na mysli ust. § 213 odst. 1 trestního řádu. Ve vztahu ke skutku 1. obžaloby se jedná o policejní úřední záznam ze dne 30. 12. 2023 (viz č. l. 283-284 spisu ve spojení s žádostí policie na č. l. 286 spisu) o anonymním oznámení dne 29. 12. 2023 na linku 158 o komentářích uživatele instagramového profilu „XXXXX“ pod příspěvkem na portálu iDNEXXXXXcz s názvem „Filozofická fakulta ruší do konce semestru výuku, zkoušky budou dobrovolné“, jejichž obsah včetně instagramového profilu mladistvé je zachycen na č. l. 276-278 spisu. Inkriminované příspěvky obsahovaly: „Aby vás všechny někdo zastřelil, a když to neudělá, nebude zbývat nic jiného, než abych to udělala já“, na což reagoval uživatel „XXXXX“: „Co to meleš ty koště?“, což bylo uživatelem „XXXXX“ okomentováno: „Pravdu, všichni si zasloužíte smrt“ s dovětky: „Haha, velmi vtipné. Jednou vás zabiju, to vám garantuju zmrdi.“, „Všichni jste jen ubozí, včetně mě, ale zabíjet je fakt zábava :-) :-)“, „Mě je nějaká pojebana PCR u piče.“ a „Jaká škoda, že jich střelec nezabil hodně.“. A cílily na útok aktivního střelce, ke kterému došlo dne 21. 12. 2023 v prostorách Filozofické fakulty Univerzity Karlovy v Praze, v důsledku kterého přišlo o život 13 osob (čtrnáctý byl samotný střelec) a dalších 25 osob bylo zraněno. V tomto útoku bylo v době rozhodné, stejně jako v následujícím období, spatřováno naplnění zákonných znaků zvláště závažného zločinu vražda podle § 140 odst. 2, odst. 3 písm. a), písm. h) trestního zákoníku, který je ode dne 21. 12. 2023 prověřován Policií ČR, Krajské ředitelství policie Hlavního města Prahy, ve věci č. j. KRPA-417973/TČ-2023-000071 (viz č. l. 288 a 390-391 spisu). Uvedené skutečnosti dne 29. 12. 2023 přiměly policejní orgán k zahájení úkonů trestního řízení zprvu proti neznámému pachateli (viz č. l. 39-40 spisu). V rámci tohoto řízení bylo následně s příspěvky pracováno a tyto byly ještě dne 29. 12. 2023 policií vyhodnoceny za současného ztotožnění jejich autora – mladistvé a zdroje – telefonního čísla: XXXXX, užívaného mladistvou (viz č. l. 268-269 a č. l. 271-275 spisu) a zadržení mladistvé dne 2. 1. 2024 v odpoledních hodinách (viz protokol o tomto na č. l. 44-45 spisu).
27. Ve vztahu ke skutku 2. obžaloby za rozhodné listinné důkazy soud považoval náčrt nože (viz č. l. 97 spisu), provedený mladistvou při jejím výslechu dne 12. 2. 2024, pocházející z kuchyňky jejího do doby jejího zadržení faktického bydliště v XXXXX ve XXXXX, jak mladistvá při tomto výslechu vypověděla. Veškeré nože včetně doličného, nacházející se na daném místě, vydal policejnímu orgánu otec mladistvé XXXXX (viz č. l. 168 spisu s jejich názornou fotodokumentací na č. l. 169-171 spisu). Zbraň, kterou mladistvá poptávala po svědkovi XXXXX, vydal jmenovaný svědek policejnímu orgánu pro potřeby vedení trestního řízení (viz č. l. 172 spisu s její fotodokumentací na č. l. 174-176 spisu). Zbraň byla ohledána a vyhodnocena jako tzv. airsoftová elektrická samočinná plynová zbraň, svým tvarem a provedením odpovídající útočné pušce typu AKM 74 (viz č. l. 173 spisu). Zbraň byla následně jako věc už dále nepotřebná vrácena jejímu majiteli – svědkovi XXXXX. Neúspěšné shánění zbraně mladistvou je doloženo Instagramovou komunikací mezi mladistvou a poškozenou XXXXX ze dne 31. 12. 2023 (viz č. l. 111 spisu).
28. Jako věcný důkaz, vážící se k oběma projednávaným skutkům, byl v trestním řízení zajištěn mobilní telefon mladistvé zn. Samsung Galaxy A13, který policejnímu orgánu vydala mladistvá (viz č. l. 153 spisu). Protokolem o ohledání věci (viz č. l. 154 spisu) byl zjištěn jeho věcně relevantní obsah, zachycený na č. l. 155-167 spisu. Jednak Messengerová komunikace mezi mladistvou a svědkem

XXXXX, na jehož facebookovém profilu je zachycen ve vojenském, maskáčovém, oblečení, pózuje se zbraní v ruce. Obsahem této komunikace z prosince 2023 jsou kromě jiného projevy mladistvé, v nichž zamýšlí svou smrt a sebepoškozují se (těž s fotografií v tomto směru pořezané nohy mladistvé) anebo vypovídající o způsobu trávení volného času mladistvé, o kouření a nudě, kterou zažívá. A dále komunikace ze dne 30. 12. 2023, při které mladistvá poptává po jmenovaném svědkovi zbraň, přičemž svědek zbraň má, ale tuto mladistvé „nedá“, nepůjčí, a to i přesto, že mladistvá o ni svědka „prosí“. Důvodem pro nepůjčení zbraně je, že mladistvá má psychické problémy a není plnoletá. Mladistvá ji chce i přesto půjčit a nebude čekat, až jí ji svědek „někdy ukáže“. V situaci, kdy svědek odmítl mladistvé zbraň půjčit, mladistvá oponovala, „ještě že jsou nože“. Ve stejný den, 30. 12. 2023, mladistvá ventiluje vůči svědkovi svou „nenávist k lidem“, která „se zhoršuje a nenapraví to nic jiného, než je zabít“. A následně svědkovi zasílá screenshot displeje svého mobilu, na němž je vyobrazen její příspěvek ze dne 29. 12. 2023 na diskusním vláknu na portálu Policie ČR s názvem: „Policisté Olomouckého kraje důsledně monitorují dění na sociálních sítích a bezodkladně se věnují každému podnětu souvisejícímu s výhrůžnými příspěvky či projevy sympatií se střelbou na FF UK“, přičemž „ve dvou případech již zahájili úkony trestního řízení“. Obsahem tohoto příspěvku bylo: „Hahahaha, bylo by fajn, kdyby se to opakovalo ...“. A jednak Messengerová komunikace mezi mladistvou a XXXXX ze dne 2. 12. 2023 (viz č. l. 261-262 spisu), v níž mladistvá vyžaduje kontakt na pracovníci XXXXX, nechápajíc způsob výkonu práce přes pracovní týden a o víkendu, trvající si na svém i přesto, že v předchozím období nikdy možnost setkat se s danou pracovnící, která jí byla několikrát nabízena, nevyužila. A v níž mladistvá jmenované vyjevila, „proč nenávidí lidi“, že „jsou tak odporní“.

29. Zajištěný mobilní telefon mladistvé byl podroben kriminalistickému zkoumání, díky němuž byla data mladistvé v mobilním telefonu zpřístupněna a zanalyzována, z něhož vzešla kriminalistická expertíza z odvětví analýza dat a zkoumání nosičů dat (viz č. l. 236-239 spisu) a protokol o jejich vyhodnocení (viz č. l. 240-254 spisu). Takto vyhodnocená data představují kromě jiného Messengerovou komunikaci mezi mladistvou a svědkem XXXXX, stejně jako mezi mladistvou a XXXXX, které jsou stejného obsahu jako předmětná komunikace zajištěná při policejním ohledání doličného mobilního telefonu (viz předchozí bod odůvodnění tohoto rozsudku). A dále komunikaci na Messengeru mezi mladistvou a profilem uživatele „XXXXX“, z níž za stěžejní soud považuje, že mladistvá „A.“ napsala dne 22. 10. 2023, že „...nevadí, má koho zabít, ...“ a dne 4. 11. 2023 A. „nechápe, proč by“ mladistvá „zabíjela lidi“ a že „...je hnusné ji napsat“, že si ji mladistvá „najde“ a že „chce její krev“ a že „bude zabíjet lidi“. Stejně jako komunikaci mladistvé s profilem uživatele „XXXXX“, v níž se dne 27. 11. 2023 mladistvá svěruje jmenované, že „chce umřít“. V kontextu popsaného sdělení mladistvé vůči „XXXXX“ ze dne 22. 10. 2023 z ranních hodin jsou skutkově významné příspěvky mladistvé na předmětném Instagramu z téhož dne z večerních hodin s vykreslením Instagramového profilu mladistvé: „Miluji krev“ (viz č. l. 279 spisu) a „My life“ (rozuměj „můj život“) s kapkou červené krve a nožem, jimiž mladistvá zveřejnila fotografie žen, z nichž jedna visí, oběšená na stromě (viz č. l. 281 spisu), a jedna drží v ruce zbraň a touto míří na svůj stín před sebou na zdi (viz č. l. 282 spisu).
30. Vzhledem k druhu a závažnosti projednávaných jednání, osobě mladistvé, a to i za současného, zcela logického, zohlednění jejího věku, byl ve věci psychiatrickou MUDr. Kateřinou Černekovou a psychologem PhDr. Petrem Štěpaníkem kolektivně zpracován psychiatrický a psychologický znalecký posudek zaměřený na mladistvou (viz č. l. 209-229 spisu), jemuž předcházelo psychiatrické a psychologické vyšetření mladistvé dne 31. 1. 2024.
31. Znalkyně, psychiatrická, MUDr. Kateřina Černeková při svém výsledku u hlavního líčení odkázala na své znalecké závěry vyslovené v písemně zpracovaném znaleckém posudku. Přitom vycházela z vlastního psychiatrického vyšetření mladistvé a kromě jiného z výpovědi mladistvé v přípravném řízení a v řízení před soudem, stejně jako z hodnocení mladistvé vězeňskou službou ze dne 25. 7. 2024 a XXXXX, ze dne 7. 8. 2024. Znalkyně ve svých závěrech nemínila ničeho měnit a na těchto

i při vědomí doby, která uběhla od vyšetření mladistvé a zpracování znaleckého posudku do výsledku znalkyně v řízení před soudem, setrvala.

32. Mladistvá podle znalkyně trpí duševní poruchou, a to smíšenou poruchou chování a emocí, vlivem disharmonického osobnostního vývoje mladistvé schizoidním a emočně nestabilním směrem. U mladistvé se disharmonický osobnostní vývoj v době rozhodné projevoval plochou emotivitou, zcela neutrální náladou, afektivní labilitou – zlostí, hněvem, vznětlivostí, nenávistí, impulsivitou, emoční deprivací, až asociálním vývojem osobnosti mladistvé s velmi nízkou mírou empatie, soucitem, za účasti egocentrismu a minimálního zájmu o cítění druhých. To vše při přetrvávajících autoagresivních proklamacích v podobě sebepoškozování řezáním a sebevražedných prohlášeních a heteroagresivních proklamacích v podobě veřejného schvalování vražedného útoku na filozofické fakultě v Praze z prosince loňského roku. Znalkyně shledala, že popsané projevy chování, vnímání, vědomí a prožívání mladistvé byly u této přítomny kontinuálně a po dobu minimálně několika posledních měsíců výrazně.
33. Na rozpoznávací a ovládací schopnosti neměla vliv žádná duševní porucha ani onemocnění, které nebyly u mladistvé znalkyní zjištěny. V době rozhodné byly rozpoznávací schopnosti mladistvé plně zachovány a ovládací schopnosti mladistvé sníženy maximálně o jednu třetinu, tj. nepodstatně, což zapříčinila nevyvážená osobnostní struktura mladistvé, její nezralost, emoční nestabilita, celý souhrn osobnostních rysů, popsaných v psychologické části znaleckého posudku, na jehož zpracování se podílel znalec, psycholog, PhDr. Petr Štěpaník, tj. neempatie, schizoidita, uzavřenost, někdy vyjádřené, někdy nevyjádřené nepřátelství vůči lidem, odmítavost. Schopnost mladistvé ovládnout nad čím přemýšlím, zda to udělám či neudělám, jakou formou apod., nebyly podle znalkyně sníženy větší než nepodstatnou měrou, protože pro tento závěr znalkyně neměla lékařské opodstatnění kvůli chybějící závažné duševní nemoci mladistvé, která by měla na její ovládací schopnosti další vliv. Právě jedna třetina zohlednila nevyváženou osobnostní strukturu mladistvé, která jako jediná ovládací schopnost mladistvé ovlivnila. Mladistvá si byla schopna uvědomit průběh, místo, čas, hrozící následek a způsob svého jednání. Přihlížeje k věku, vývoji a osobnostním/povahovým charakteristikám mladistvé byla schopna uvědomit si, že její jednání není dovoleno. V době rozhodné byla plně v kontaktu s realitou, což pramení z psychopatologického rozboru a psychologického profilu osobnosti mladistvé.
34. Podle znalce, psychologa, PhDr. Petra Štěpaníka, jehož znalecké závěry byly za souhlasu stran podle § 211 odst. 5 trestního řádu u hlavního líčení přečteny, osobnost mladistvé je nezralá, neschopná ve stresu mobilizovat své síly ke zvládnutí situace. Druzí lidé mladistvou nezajímají. Mladistvá s nimi neumí komunikovat. Vztahuje se k nim pouze povrchně. V sociálních vztazích je mladistvá neobratná a bezmocná. Vztahy s druhými lidmi mladistvou spíše zatěžují. Velmi rychle může ztratit sebekontrolu a jednat značně impulzivně a agresivně. Na zátěžové situace mladistvá reaguje zcela neadekvátně. V psychodiagnostických metodách, které znalec při svém vyšetření mladistvé použil, byly zaznamenány známky varovné agresivity a generalizovaného vzteku jako rysu osobnosti. Hodnotová orientace mladistvé je vágní s náchylností k rychlému uspokojování svých potřeb, co nejjednodušeji, bez ohledu na druhé. Především v situacích, které mladistvou stresují, znalec shledal sklony k agresivnímu jednání mladistvé. Zejména jde o situace, které zahrnují expresi emocí, což byla i inkriminovaná střelba na filozofické fakultě v Praze. Tehdy v mladistvé roste napětí, emoční rozladění, jelikož nedokáže své pocity vyjádřit, otevřeně projevit. Následně je zahlcena pocity vzteku, odporu a všeobecné zášti vůči druhým lidem. Psychologická motivace mladistvé vychází z jejího těžkého disharmonického vývoje osobnosti schizoidním směrem. Na střelbu na filozofické fakultě v Praze ze dne 21. 12. 2023, kterou vnímala stresově, mladistvá reagovala pro ni typickým způsobem, tj. emočně chladně s přesmykem do agresivity – všeprostupujícího vzteku spojeného s touhou ublížit druhým lidem. Inkriminovaná střelba byla pro mladistvou milníkem, který odstartoval její potlačované myšlenky. Již delší dobu předtím se stahovala do svého fantazijního světa, v němž řešila své domnělé ústrky a odmítání od spolužáků

a dalších lidí. Pro mladistvou je velkou zátěží řešit komplexní sociální situace. I podle znalce psychologa je rozumová vyspělost mladistvé dostatečná a odpovídá chronologickému věku mladistvé. Celkově je mladistvá psychicky méně zralá. Nicméně to neznamená, že si nebyla schopna uvědomit závažnost svého jednání.

35. K osobě mladistvé, jejímu chování, způsobu jejího života, sociálnímu a rodinnému zázemí byly opatřeny listinné důkazy, z nichž vyplývá následující.
36. Škola ve své zprávě (viz č. l. 311 spisu) popsala mladistvou jako nenápadnou, nekonfliktní dívku, která se spíše stranila kolektivu a do dění ve třídě včetně kolektivních úkolů a náplně vyučovacích hodin, stejně jako do dění ve škole, se aktivně nezapojovala. Ve školním roce 2022/2023 prospěla s průměrem 1,8. Tehdy se nejvíce bavila se XXXXX. Za neomluvené hodiny mladistvá v červnu 2023 dostala důtku třídního učitele. V prvním pololetí školního roku 2023/2024 byla ve škole pouze do 30. 9. 2023 a posléze od 11. 12. 2023. Tehdy kamarádkou aktivitu nevyvíjela. Na mladistvé bylo patrné, že je jí komunikace se spolužáky nepříjemná. I v tomto školním roce, v listopadu 2023, mladistvá obdržela důtku, dokonce ředitele školy, za další neomluvené hodiny. Během trestního řízení za současného držení mladistvé ve vazbě mladistvá dokončila povinnou školní docházku, kterou si plnila řádně a uvědoměle (viz zpráva vězeňské služby na č. l. 510-511 spisu). V XXXXX školním roce bude mladistvá pokračovat ve studiu na XXXXX (viz písemnost na č. l. 490 spisu).
37. Rodinné zázemí mladistvé je patrné ze zprávy orgánu sociálně-právní ochrany dětí XXXXX (viz č. l. 312 spisu), připojeného spisu XXXXX a znaleckého posudku PhDr. Ivany Holešovské z října 2022 zpracovaného na osobu mladistvé v jiné trestní věci (viz č. l. 313-320 spisu). Mladistvá vyrůstá v neurovnaných poměrech, v sociálně slabší rodině. Rodiče mladistvé nebyli spolu nikdy sezdáni a jen po nějakou dobu spolu žili jako druh a družka. Matka mladistvé je nezaměstnaná a potýká se s finančními problémy. Se svými dětmi, svým druhem a jeho dětmi žije ve stísněných bytových podmínkách. V minulosti mladistvá se svými sestrami žila střídavě v péči u matky a u otce, který se o ně staral častěji. Letité nadužívání alkoholu otcem mladistvé, ztráta jeho bydlení, kdy po určitou dobu žil na ulici, a výkony trestů odnětí svobody otcem mladistvé několikrát přivodily, že mladistvá a její sestry byly svěřeny do péče matky. Naposledy rozsudkem XXXXX soudu z listopadu 2022. Kvůli sebepoškozování mladistvé, jejím myšlenkám na sebevraždu a jejímu celkovému problematickému chování bylo zjištěno, že mladistvá má neshody s matkou, se kterou odmítá být. Uvedené přimělo otce mladistvé podat ke XXXXX soud návrh ze dne 15. 11. 2023 na svěřeni mladistvé do jeho péče na základě předběžného opatření, které bylo vydáno dne 4. 12. 2023 a díky kterému mladistvá začala bydlet s otcem v XXXXX. Mladistvé byla zajištěna psychologická pomoc v XXXXX a ve volném čase chodila do XXXXX, aby mohla svůj volný čas trávit smysluplně. Následně byla rozsudkem XXXXX ze dne 19. 2. 2024 schválena dohoda rodičů o svěřeni mladistvé do péče otce. Jak konstatovala znalkyně, psycholožka, PhDr. Ivana Holešovská, mladistvá citově strádá a chybí jí kvalitní rodinné zázemí a zájem rodičů o její osobu.
38. Jak pramení z lékařských zpráv (viz č. l. 180-183, č. l. 190-191 č. l. 417 spisu), mladistvá se před svým zadržením jak v době rozhodné, tak před touto, minimálně ode dne 5. 10. 2023, psychiatricky léčila, což trvalo do dne 28. 11. 2023, a užívala v tomto směru relevantní, pravidelně ordinovanou, medikaci. Mladistvé byla diagnostikována porucha přizpůsobení na více stresorů a jiné smíšené poruchy chování a emocí s emočně nestabilními rysy, zvýšenou úzkostí v sociálních situacích a disharmonickým vývojem osobnosti mladistvé. To vše na podkladě disharmonického rodinného prostředí. Po svém propuštění z XXXXX byla umístěna do krizového centra. Mladistvá se sebepoškozovala a po zjištění přetrvávajícího rizika jejích suicidálních tendencí byla znovu, dne 28. 11. 2023, přivezena na XXXXX. Důvodem bylo, že mladistvá chtěla umřít, jelikož ji nebavil život, aniž věděla proč, což dle mladistvé trvalo „pár měsíců zpátky“. Psychologická péče o mladistvou během její psychiatrické hospitalizace nebyla přínosná, jelikož mladistvá byla uzavřená, tenzní, bylo „náročné“ s ní navázat kontakt. Rozhovory byly zaměřeny spíše na „povrchní“ neutrální témata než na osobní záležitosti mladistvé. Uvedené plyne i ze zprávy vězeňské služby o výkonu a průběhu

vazby u mladistvé (viz č. l. 510-511 spisu). Psychologická pomoc byla mladistvé nabídnuta, aby zvládala „prožívání“ vazby a trestní řízení. Setkávání s psychologem bylo podle potřeby, přičemž v tomto směru byla mladistvá aktivní, iniciativní, pouze jednou, když chtěla být ve vazbě umístěna v kolektivu s ostatními, což z důvodu vedení trestního řízení proti mladistvé nebylo možné. Spolupráce mladistvou s psychology nebyla produktivní. Při těchto byla pasivní, málomluvná, vlastní témata nepřinášela, nabídnutá témata nerozvíjela. Bylo souzeno, že mladistvá si problematiku uvědomuje, a tím i sděluje, případně potlačuje, vlastní potřeby a prožitky. Vězeňská služba korektně sdělila, že uvedené může plynout i z nedůvěry, ostražitosti mladistvé vůči čemukoliv vězeňskému v situaci, kdy proti ní probíhá trestní stíhání, navíc vazebně vedené. Mladistvá během vazby nevyhledala psychiatrickou péči, zaměřenou na její psychický stav, jak dokumentuje zpráva XXXXX (viz č. l. 520 spisu).

39. Při pobytu na svobodě, než byla zadržena, mladistvá svou další, v pořadí druhou, psychiatrickou hospitalizaci odmítla a fakultní nemocnici dne 28. 11. 2023 podepsala negativní revers. Následně, dne 30. 12. 2023, byla přivezena na urgentní příjem do XXXXX, neboť policie zjistila, že na internetu šířila zprávy, že někoho zabije, a veřejně schvalovala útok na filozofické fakultě ze dne 21. 12. 2023. Podle lékařské zprávy ze dne 30. 12. 2023 (viz č. l. 184 spisu) mladistvá myslela vážně, že chce někoho zabít. Při opětovném vyšetření v XXXXX dne 2. 1. 2024 sdělila, že alkohol užívá „snad každý den“, tvrdý alkohol rovněž a kouří 5 cigaret denně (viz zpráva na č. l. 185 spisu). Užívání alkoholu mladistvou je patrné i z jejích výpovědí v přípravném řízení ze dnů 3. 1. 2024 a 4. 1. 2024 (viz č. l. 83 a 57 spisu) a při znaleckém vyšetření dne 31. 1. 2024. Požití alkoholu mladistvou je doloženo i dechovou zkouškou ze dne 2. 1. 2024 po zadržení mladistvé (viz č. l. 186-187 spisu). Při propuštění mladistvé z podzimní psychiatrické hospitalizace jí byla doporučena abstinence od všech návykových látek. Mladistvá užívá, a to i v rámci vedení trestního řízení během výkonu vazby (viz zpráva vězeňské služby na č. l. 520 spisu), XXXXX na odstranění úzkosti, XXXXX, XXXXX, na XXXXX a XXXXX jako antipsychotikum, jak soud zjistil i ve spojení s materiály na č. l. 368-370 spisu, které si za účelem obecného seznámení s těmito léky pro potřeby vedení důkazního řízení opatřil.
40. Během psychiatrické hospitalizace se mladistvá podrobovala pobytu v krizovém centru, od 2. 10. 2023 do 29. 11. 2023, kvůli domácímu prostředí bez klidu a soukromí mladistvé, kvůli sebepoškozování a suicidálním myšlenkám mladistvé (viz zpráva na č. l. 455 spisu). Pobyt mladistvé v krizovém centru byl ukončen z důvodu jejího problematického chování a narušování chodu zařízení (mladistvá utekla z vyučování), což je patrné i zprávy orgánu sociálně-právní ochrany dětí XXXXX (viz č. l. 312 spisu).
41. S poukazem na některá zjištění z psychiatrické hospitalizace mladistvé, viz shora, o nichž podala zprávu i psychologka Mgr. Eva Knebllová (viz její zpráva na č. l. 261-262 spisu), mladistvá měla být v prosinci 2021 sexuálně zneužita „strýcem“, o čemž vypovídá i rozsudek XXXXX (viz č. l. 322-326 spisu), jímž však byl do úvahy přicházející pachatel tohoto jednání obžaloby zproštěn, jelikož nebylo prokázáno, že se uvedené stalo.
42. Mladistvá v prvním pololetí školního roku 2023/2024 docházela do XXXXX, jak je zřejmé z jeho zpráv na č. l. 259 a 407 spisu. Toto kontaktovala dne 20. 9. 2023 po návštěvě centra v rámci školní akce. Při komunikaci s mladistvou, která se jevila smutná, vyvstaly na povrch dlouhodobé rodinné problémy, které mladistvou trápily a pro které se řezala a myslela na sebevraždu. Přitom mladistvá vyžadovala spíše individuální kontakt. Mladistvá byla rovněž ve spojení s psychologkou Mgr. Evou Knebllovou (viz její zpráva na č. l. 261-262 spisu), a to od září 2023 kvůli psychické nepohodě mladistvé, které se tehdy nelíbilo doma, ve třídě, vadili jí všichni její spolužáci, protože začala popíjet alkohol a ubližovat si. Podle jmenované psychologky mladistvá se „stále větší intenzitou“ mluvila, že nenávidí lidi, od nichž, pokud jsou „kolem“ ní, žádnou pomoc nechtěla. Doma nebyla šťastná. Chtěla zemřít. Popisovala, jak se zabije a následně, že by „raději zabíjela lidi“ a jak by jim ublížila. Jmenovaná psychologka sdělila, že mladistvá se neprojevovala agresivně. Nicméně je-li introvertní, uvedené může způsobit, že mladistvá je „časovanou bombou“. Pokud se začala nejprve

sebeпоškozovat, může to být předstupěň, aby agresí obrátila navenek. Mladistvá se psychologice jevila křehce, avšak s výraznou tendencí manipulovat a být v tomto směru až bezohledná. Řídic se tímto sdělením o navenek neprojevované agresivitě mladistvé, a to i v kontextu obhajoby mladistvé, ze zprávy XXXXX (viz č. l. 191) plyne, že u mladistvé při její hospitalizaci nebyla zjištěna fyzická agresivita, násilné tendence či jiné sklony ohrožující druhé osoby.

43. K osobě mladistvé se vyjádřila ve svém znaleckém posudku z října 2022 i psychologka PhDr. Ivana Holešovská (viz č. l. 313-320 spisu), zpracovaném ve shora zmíněné trestní věci údajného pohlavního zneužití mladistvé v roce 2021. Osobnostní vývoj mladistvé je ovlivněn málo podnětným výchovným prostředím rodičů mladistvé. Mladistvá se znalkyni jevila spíše povrchnější, pasivnější. V zátěžových situacích, které nezvládá, byly u mladistvé patrné projevy agresivity. Mladistvá měla sníženou schopnost řešení náročnějších sociálních situací. Celkový rozvoj rozumových schopností mladistvé je nerovnoměrný, aniž bylo zjištěno její narušené vnímání. Charakterové vlastnosti mladistvé plynou i ze shora zmíněného rozsudku XXXXX, v němž je mladistvá vykreslena jako tichá, nekonfliktní, která ovšem dokáže efektivně využívat své okolí k vlastnímu prospěchu hraničícímu až s manipulativním chováním.
44. Mladistvá se během výkonu vazby chovala nekonfliktně, nejevila známky nepřátelství, agresivity, jak plyne ze zpráv vězeňské služby na č. l. 466, 499 a 510-511 spisu). V kolektivu se spíše stranila. Při skupinových aktivitách se zapojila do jednoduchých her. V rozhovorech zaujímal odtažitý přístup a rozladilo ji, pokud od druhých neměla pozornost.

Hodnocení důkazů a skutkové posouzení věci:

45. V předchozích bodech odůvodnění tohoto rozsudku vypsané a blíže rozvedené důkazy provedené u hlavního líčení soud pečlivě vyhodnotil nejen jednotlivě, ale i v jejich souhrnu a vzájemných souvislostech v kontextu skutečností, které z jednotlivých důkazů vyplynuly, aby následně mohl projednávanou věc náležitě a v zákonných mezích skutkové posoudit.
46. Okolnosti spáchání a způsoby provedení projednávaných jednání jednoznačně vyplývají z výpovědí mladistvé v trestním řízení, které soud vyhodnotil jako její doznání k tomu, co je jí ve skutkové rovině kladeno za vinu. V tomto směru byla nejvýznamnější výpověď mladistvé ze dne 3. 1. 2024, která byla policejním orgánem získána ihned po jejím zadržení dne 2. 1. 2024 a která představuje zcela bezprostřední, spontánní, nepřipravené, nepromyšlené vylíčení jednotlivých skutkových detailů mladistvou ve vazbě na dobu, kdy se tyto odehrály, která přímo předcházela jejímu zadržení. Stěžejní byla i výpověď mladistvé u hlavního líčení, v níž mladistvá ještě podrobněji vylíčila důvody a způsob provedení jednání pod bodem 2.
47. Pokud se mladistvá postupem času během vedení trestního řízení hájila, že projednávaným jednáním, zejména jednáním pod bodem 1., chtěla na sebe upozornit, že byla jen dítětem, že nečekala, že si její komentáře někdo přečte a dokonce je nahlásí, takto ani nepřemýšlela, že zabítí poškozených v této věci byla jen její „myšlenka“, kterou nemyslela vážně, kterou by nedokázala uskutečnit, na uvedené soud nahlížel v kontextu psychiatrické a psychologické charakteristiky mladistvé jako na její postoj k trestnímu řízení, nemající vliv na skutkové posouzení věci, nýbrž jedině na právní hodnocení věci, které však pro mladistvou vyznělo negativně ve smyslu jejího odsouzení, jak je blíže zdůvodněno v části odůvodnění tohoto rozsudku označené jako „právní posouzení věci“.
48. V případě jednání pod bodem 1. skutkově relevantní doznání mladistvé koresponduje s ryze objektivními důkazy, které krátce po činu na základě anonymního oznámení opatřila policie (viz 26. bod odůvodnění tohoto rozsudku) a které byly následně získány z mobilního telefonu mladistvé, jenž v rozhodné době, stejně jako před touto, mladistvá používala a užila k spáchání projednávaného jednání, který byl mladistvé zajištěn (viz 28. bod odůvodnění tohoto rozsudku) a

v němž byla kriminalistickou expertízou (viz 29. bod odůvodnění tohoto rozsudku) zpřístupněna a zanalyzována skutkově relevantní data a obsah, jednoznačně svědčící o vině mladistvé, užívající na věcně rozhodné sociální síti Instagram uživatelský profil „XXXXX“ s telefonním kontaktem na svou osobu: XXXXX. Mladistvá svými hrubými, urážlivými, nesoucitnými, nelítostnými, vůči lidskému životu a ztrátě člověka arogantními, bezohlednými příspěvky cílila na útok střelce, k němuž došlo dne 21. 12. 2023 v prostorách Filozofické fakulty Univerzity Karlovy v Praze, při kterém byli usmrceni a zraněni lidé a který je předmětem trestního řízení z důvodu podezření ze spáchání zvláště závažného zločinu vražda podle § 140 odst. 2, odst. 3 písm. a), písm. h) trestního zákoníku (viz 26. bod odůvodnění tohoto rozsudku). Mladistvá předmětnou střelbu schvalovala, podněcovala k jejímu opakování, přičemž pokud by se tak nestalo, vyhrožovala, že tak učiní sama. V této souvislosti hrozila smrtí všem. Litovala „smála“ obětí střelby. Pochvalovala si zabíjení lidí. O inkriminovaných komentářích mladistvé věděl svědek XXXXX, jemuž mladistvá dne 30. 12. 2023, což je den poté, kdy události kolem střelby na filozofické fakultě komentovala, poslala screenshot jednoho ze svých komentářů, jak plyne ze svědectví jmenovaného svědka a z obsahu zajištěného mobilního telefonu mladistvé (viz 28. bod odůvodnění tohoto rozsudku). Jak svědek XXXXX vypověděl, mladistvou za její komentář odsoudil, nechtěl se s ní už více bavit a jakýkoliv kontakt s ní ukončil, o čemž svědčí i zajištěná instagramová komunikace mezi svědkem a mladistvou.

49. V případě jednání pod bodem 2. skutkově relevantní doznání mladistvé se shoduje se svědectvími svědka XXXXX, od něhož mladistvá poptávala podle jejího znázornění, vyobrazení, na facebookovém profilu svědka střelnou zbraň, a svědkyně XXXXX a XXXXX, od nichž mladistvá rovněž poptávala zbraň, když neuspěla u svědka XXXXX. Dále s instagramovou komunikací mezi mladistvou a XXXXX ze dne 31. 12. 2023 (viz 27. bod odůvodnění tohoto rozsudku), v níž se mladistvá jmenované svědkyně na zbraň dotazuje. A s listinnými důkazy, vážícími se k doličné zbraní a následně k noži, jehož chtěla mladistvá užít, nemaje pro svou potřebu v držení původně zamýšlenou zbraň. Nástroje, jež chtěla mladistvá užít ke spáchání daného jednání, byly policejním orgánem, a to i za přispění mladistvé, která doličný nůž policejnímu orgánu nakreslila (viz 27. bod odůvodnění tohoto rozsudku), ohledány a vyhodnoceny. V případě dle záměru mladistvé střelné zbraně se jednalo o tzv. airsoftovou elektrickou samočinnou plynovou zbraň, která svým tvarem a provedením odpovídá útočné pušce typu AKM 74 (viz 27. bod odůvodnění tohoto rozsudku). A v případě nože se jednalo o běžný kuchyňský nůž, celkové délky 24,5 cm a délky ostří 13 cm (viz č. l. 168 spisu).
50. Výpověďmi mladistvé je doložen zcela konkrétní způsob provedení daného jednání ve vazbě na místo, čas, průběh a rozhodné okolnosti jeho spáchání včetně způsobu jeho provedení pomocí zbraně, ať dle povědomí mladistvé střelné anebo bodné v případě nože. Mladistvá si vytipovala cíle – objekty – oběti svého útoku (všechny tři poškozené v této věci), který zamýšlela spáchat pomocí konkrétně zvolené zbraně, kterou si mínila pro tento účel zapůjčit a použít. Mladistvá si zvolila čas a místo, kdy k zabítí dvou spolužáček a dívky z jiné, nižší, třídy základní školy mladistvé mělo dojít. K útoku mělo dojít ve škole mladistvé v první den školy po vánočních prázdninách roku 2023 o přestávce mezi pátou a šestou vyučovací hodinou. Mladistvá by zbraň vnesla do školy ukrytou před zraky svého okolí v pase tepláku pod tričkem. Zbraň si mínila opatřit střelnou, od svědka XXXXX. Podle mladistvé by to byla „normální pistole“, za kterou považovala zbraň jmenovaného svědka, s níž byl svědek vyobrazen na svém facebookovém profilu, se kterým mladistvá přišla do styku prostřednictvím jejich vzájemné instagramové komunikace. Důvodem použití střelné zbraně podle mladistvé bylo, že touto zbraní je to „rychlé“. Rozuměj ve smyslu rychlého způsobu usmrcení svého cíle – svých vytipovaných obětí, které by mladistvá ve třídě inkriminovanou zbraní střelila. A jelikož se mladistvé nepodařilo zbraň si opatřit, ať se ptala v rámci jejího sociálně dostupného okolí, vztahujícího se toliko k jejímu jedinému kamarádovi, svědkovi XXXXX, a spolužáčkám, svědkyním XXXXX a XXXXX, sebe víc, neslevila ze svého cíle zabít lidi, neboť věděla, že jsou „ještě“ nože, jak uvedla svědkovi XXXXX při jejich instagramové komunikaci dne 30. 12. 2023

(viz 28. bod odůvodnění tohoto rozsudku). Přitom se jednalo o konkrétní kuchyňský nůž s dostatečnou délkou čepele, který mladistvá věrně zachytila policejnímu orgánu na č. l. 97 spisu a který se nacházel v místě jejího tehdejšího bydliště. Nožem mladistvá mínila své oběti po jejich předchozím objetí na záchodcích školy, kam by je vylákala, bodnout do zad. Uvedený způsob usmrcení spolužaček mladistvé potvrdila při svém výslechu i svědkyně XXXXX. Mladistvá cílila na svou spolužačku XXXXX, protože se během nepřítomnosti mladistvé ve škole z důvodu jejího pobytu v krizovém centru a na XXXXX na podzim 2023 začala kamarádit s jinou, stejně tak vytipovanou, spolužačkou XXXXX, kvůli čemuž mladistvá žárlila, jak též vylíčila svědkyně XXXXX. V tomto směru se plán mladistvé vyvíjel a tvořil už v měsíci říjnu 2023, jak dokládá Messengerová komunikace mladistvé a „XXXXX“ (viz 29. bod odůvodnění tohoto rozsudku), v níž mladistvá ventiluje své záměry zabít s vědomím, že „má koho zabít“, dokonce i jmenovanou, jejíž „krev“ mladistvá chtěla, kvůli čemuž „si“ mladistvá mínila jmenovanou „najít“, neboť „bude zabíjet lidi“. Uvedené včetně toho, že „chce někoho zabít“, mladistvá myslela zcela vážně, jak je patrné i z lékařské zprávy XXXXX ze dne 30. 12. 2023 (viz 39. bod odůvodnění tohoto rozsudku) a ze svědecké výpovědi Z.XXXXX.

51. Z provedeného dokazování dále plyne, a to zcela jednoznačně, že mladistvá pochází a osobnostně se utvářela v neutěšeném rodinném prostředí a sociálních podmínkách, které zapříčinily její těžce disharmonicky vyvinutou osobnost, vzešlou z málo podnětného výchovného prostředí rodičů mladistvé, z nichž ani jeden jako rodič v tomto směru neobstál. Mladistvé chybělo, a jak ukázalo dokazování, stále chybí, kvalitní rodinné zázemí a nejen namátkový, jak správně vyhodnotila znalkyně MUDr. Kateřina Černeková (viz 81. bod odůvodnění tohoto rozsudku), ale povšechný a plnohodnotný a intenzivní zájem rodičů o její osobu, což zjistila i psychologka PhDr. Ivana Holešová a orgán sociálně-právní ochrany dětí ve spojení s opatrovnickým spisovým materiálem XXXXX (viz 37. bod odůvodnění tohoto rozsudku), v důsledku čehož mladistvá citově strádá a osobnostně se těžce disharmonicky vyvíjí schizoidním a emočně nestabilním a chladným směrem, jak shledal i znalec PhDr. Petr Štěpaník (viz 34. bod odůvodnění tohoto rozsudku). Kvůli soužití mladistvé s její matkou, svědkyní XXXXXXXXXXXX, jejími dalšími čtyřmi nezletilými sestrami, druhem svědkyně a jeho třemi, též nezletilými, dětmi v bytě 3+1, to vše před dobou rozhodnou, se mladistvá začala sebepoškozovat a uvažovat o sebevraždě. Hádky její matky a druha svědkyně mladistvou donutily ke spaní ve sklepě. A následně k pobytu mladistvé v krizovém centru za současného několikátýdenního pobytu XXXXX. Svědkyně XXXXX tolerovala mladistvé její pohlavní život, jenž „naštěstí“ započal až po dosažení patnáctého roku věku mladistvé v srpnu 2023, jak shodně vypověděli mladistvá a svědek XXXXX, s nímž se mladistvá sexuálně sžila. Stejně tak kouření a pití alkoholu mladistvou, kteréžto mladistvá rovněž doznala a kteréžto vyplývají i z důkazů, zcela objektivního rázu, popsanych v 39. bodu odůvodnění tohoto rozsudku. Jedině škola při započetí XXXXX školního roku v roce 2023 zprostředkovala mladistvé smysluplné trávení volného času v XXXXX, kam mladistvá začala v druhé polovině září 2023 i několikrát do týdne docházet, což potvrdil i svědek XXXXX a zpráva XXXXX (viz 42. bod odůvodnění tohoto rozsudku). Do té doby mladistvá trávila celý den na telefonu, jak vypověděla její matka, svědkyně XXXXX, třebaže mladistvá takto kategorická nebyla. Ve stejném světle mladistvá nebyla na sebe přísná při zamyšlení se nad jejím sebepoškozováním a psychiatrickou hospitalizací, z nichž své sebepoškozování považovala za „jen trochu“ a „lehké“ řezání a svůj pobyt na psychiatrické klinice za trvající „jen“ dva měsíce.
52. O mladistvou se náležitě nestaral ani její otec, svědek XXXXX. O životě mladistvé v podstatě nic nevěděl. O mladistvou se v mnoha životně důležitých ohledech, pokud o těchto nemluvila sama mladistvá, nezajímal a pokud o něčem věděl, neposkytl mladistvé vhodné řešení jejího problému jako v případě, kdy se od mladistvé dozvěděl, že kvůli hádkám matky mladistvé, svědkyně XXXXX, a jejího přítele, s nimiž mladistvá, její čtyři sestry a tři děti přítele matky mladistvé žili ve společné domácnosti, mladistvá utíkala do sklepa a spala ve sklepě, na což otec mladistvé reagoval, že „se má na ně vykašlat“ a že „to nemá řešit“, jak mladistvá vyjevila při svém výslechu u vazebního

zasedání dne 7. 6. 2024. Svědek XXXXX žil vlastním životem, v XXXXX, do podzimu 2023 ještě zaměstnán. O zaměstnání přišel z vlastního rozhodnutí, aby se mohl starat v rámci své „XXXXX“ osobní a celodenní péče o mladistvou, se kterou začal dne 7. 12. 2023 bydlet, sám evidovaný na úřadu práce od 30. 11. 2023 jako nezaměstnaný. Je nepochopitelné, že otec mladistvé se zbavil svého zaměstnání na místo, aby si jej udržel, aby měl příjem na obživu svých šesti, stále nezaopatřených, dětí včetně mladistvé. I svědek XXXXX toleroval mladistvé pití alkoholu a kouření. Frisco považoval za „sladké“ pití. O zákazu užívání návykových látek, když byla mladistvá propuštěna z XXXXX (viz 39. bod odůvodnění tohoto rozsudku), nevěděl. „Vapování“, které mladistvá praktikovala, nepovažoval za kouření. Aktivní pohlavní život mladistvé svědek ovlivnit nemohl, jelikož mladistvá tehdy bydlela u své matky, a navíc už měla 15 let, jak soudu oponoval. Otec mladistvé nevěděl o vnitřních problémech a sebepoškozování mladistvé. Svědek XXXXX nemůže pro mladistvou znamenat vzor chování. Dlouhodobě není schopen žít řádně, když setrvalé řádně a včas neplatí výživné na své děti, a dokonce nemaje toto na paměti, přichází o svůj příjem ze zaměstnání tím, že se se svým zaměstnavatelem dohodl na jeho ukončení, aby mohl být s mladistvou, jak otec mladistvé soudu vysvětlil. Otec mladistvé nepředstavuje ani záruku, že se na něj mladistvá může za všech okolností spolehnout, když kvůli jeho permanentnímu, setrvalému, neplacení výživného je opakovaně trestně stíhán a souzen, a to nejen v rámci podmíněného odsouzení, ale i k alternativním trestům, stejně jako k nepodmíněnému trestu odnětí svobody, v jehož podobě jeden alternativní trest a podmíněné odsouzení otce mladistvé skončily, v důsledku čehož otec mladistvé se svou dcerou na svobodě nepobývá, nýbrž je ve výkonu trestu odnětí svobody za současné ztráty zaměstnání a tím i výdělku na platby dalšího, následného, výživného. Tímto si svědek XXXXX způsobuje další trestní stíhání pro stále trvající nezaopatřenost všech svých nezletilých dětí včetně mladistvé, která má k otci blízko a chce s ním býti, na místo její matky, která ji, stejně jako sestrám mladistvé, dlouhodobě neposkytuje klidné, nerušené, bezpečné rodinné zázemí. V tomto směru nemůže zaniknout ani další, skutkově významná, okolnost, patrná ze svědeckých výpovědí XXXXX a XXXXX, že po vzoru mladistvé se začala sebepoškozovat i svědkyně XXXXXXXXXXXX, sestra mladistvé, neboť chtěla odejít od matky, které byla svěřena do péče, jak je patrné z rozsudku XXXXX, k otci. Stejně jako okolnost, že mladistvá měla být v minulosti (v prosinci 2021) sexuálně zneužívána „strýcem“ (viz 41. bod odůvodnění tohoto rozsudku), za což nese přímou rodičovskou odpovědnost svědek XXXXX, jemuž byla mladistvá svěřena do jeho osobní, celodenní, péče rozsudkem XXXXX (viz shora označený spisový materiál XXXXX).

53. Zprávou školy či XXXXX XXXXX (viz body 36. a 40. odůvodnění tohoto rozsudku) je dále doloženo, že mladistvá si řádně neplnila povinnou školní docházku, kvůli čemuž měla ve školním roce 2022/2023 a v prvním pololetí školního roku 2023/2024 neomluvené hodiny, za což nesou plnou zodpovědnost opět rodiče mladistvé, resp. přímo matka mladistvé, svědkyně XXXXX, která v červnu a listopadu 2023 měla mladistvou ve své celodenní, osobní, péči. A byť je mladistvá svým okolím (zejména výpověďmi svědků Z.XXXXX, XXXXX, XXXXX, zprávou školy a rozsudkem XXXXX) hodnocena jako „milá, nekonfliktní, hodná“ dívka, z důvodů jejího problematického chování a narušování chodu zařízení byl mladistvé pobyt v krizovém centru dne 29. 11. 2023 ukončen, třebaže z pedopsychiatrického pohledu byl stále nezbytný.
54. Výpověďmi mladistvé, svědectvími svědků XXXXX, XXXXX, XXXXX, Z.XXXXX, XXXXX a listinnými důkazy, vážícími se k obsahu mobilního telefonu mladistvé, který byl mladistvé zajištěn a kriminalisticky zanalyzován (viz 28. bod odůvodnění tohoto rozsudku) a dále opatřenými policejním orgánem ve vztahu k jednání pod bodem 1. (viz body 26. a 29. odůvodnění tohoto rozsudku) ve spojení se zprávou psycholožky Mgr. Evy Kneblkové (viz 42. bod odůvodnění tohoto rozsudku), znaleckým posudkem PhDr. Ivany Holešovské, rovněž psycholožky (viz 43. odůvodnění tohoto rozsudku), hodnotícími zprávami vězeňské služby (viz 44. bod odůvodnění tohoto rozsudku) a samozřejmě se znaleckým posudkem PhDr. Petra Štěpaníka a MUDr. Kateřiny Černekové (viz zejména body 32., 34. a 82. odůvodnění tohoto rozsudku) je prokázáno, jakými

mýšlenkovými pochody se mladistvá řídila, v jakém interním světě, v jakém osobnostním rozpoložení se nacházela v době rozhodné a samozřejmě skutkově relevantně před dobou rozhodnou. Mladistvé se doma, doma s matkou, nelíbilo. Nelíbilo se jí ani ve třídě. Doma nebyla šťastná. Neměla ráda kritiku své osoby. Neměla ráda lidi. Nenáviděla lidi. Lidi nenáviděla, protože jí byli „tak odporní“, jak mladistvá vyjevila Mgr. Evě Kneblové. dne 2. 12. 2023. Přitom její nenávisť k lidem „se zhoršuje a nenapraví to nic jiného, než je zabít“, jak mladistvá vyjevila zase svědkovi XXXXX dne 30. 12. 2023. Mladistvá se lidem, včetně spolužáků ve třídě, stranila. Uvedené trvá i během trestního řízení v rámci vazebně vedeného trestního stíhání mladistvé, jak dokládá hodnocení mladistvé vězeňskou službou, jehož součástí je i popis mladistvé jako osoby, která v rozhovorech zaujímá odtažitý přístup, kterou rozladí, pokud od druhých nemá pozornost. Lidi, pokud nebylo po její vůli, mladistvá odmítala. S nikým se moc nebavila. Podle mladistvé poškozené v této věci, XXXXX a XXXXX, se více bavily s jinými dívkami než s mladistvou. Poškozená XXXXX XXXXX mladistvou kritizovala kvůli jejímu „klučičímu“ svetr. Nevhodnou kritiku své osoby, kterou si stále držela v sobě, mladistvá obdržela i od „paní od koní“ či od jiné, další, „paní“, jak vypověděla sama mladistvá. Proto mladistvá neměla s výjimkou svědka XXXXX a žádné kamarády. Byť okolí mladistvé (svědci XXXXX, Z.XXXXX a XXXXX) vidělo ve jmenované, XXXXX, kamarádku mladistvé. Mladistvá se prohlašovala za „milovnici“ krve, ve které krev, zabíjení a smrt „vyvolávají dobrý pocit“. Mladistvá prohlašovala, že „bude zabíjet lidi“, neboť „má koho zabít“, a že by „raději lidi zabíjela“, jak mladistvá popsala psycholožce Mgr. Evě Kneblové. Mladistvá „chtěla“ cizí krev. V tomto případě i krev „XXXXX“, kterou si kvůli tomu chtěla najít, jak na uvedené nechápavě reagovala jmenovaná dne 4. 11. 2023. Vnitřní, skryté, násilí, které u mladistvé zaznamenali znalci MUDr. Kateřina Černeková a PhDr. Petr Štěpaník a nezávisle na těchto psycholožky Mgr. Eva Knebllová a PhDr. Ivana Holešovská, se v mladistvé projevovalo též prostřednictvím její profilace na sociálních sítích. Život mladistvé představovala kapka červené krve s nožem. Stejně jako na stromě oběšená žena a jiná žena, držící v ruce zbraň, kterou míří na svůj stín na zdi před sebou. Mladistvá se podle vyjádření svědkyň XXXXX chovala „někdy trochu výbušně“ s tím, že „se snadněji našteve“. XXXXX měla z mladistvé v době, kdy se řezala, strach, neboť mladistvá byla „úplně v háji“ a byla „mimo“. Garance mladistvé, že zabije lidi, že „si všichni zaslouží smrt“, kterou mladistvá hrozila, že se jí zabíjení líbí („zabíjení je fakt zábava“), je doložena i spácháním jednání pod bodem 1. a důkazy opatřenými k tomuto. Násilná složka osobnosti mladistvé v zátěžových situacích, které mladistvá se sníženou schopností řešit náročnější sociální situace nezvládá, byla u mladistvé zaznamenána už v říjnu 2022 psycholožkou PhDr. Ivanou Holešovskou, následně na podzim 2023 psycholožkou Mgr. Evou Knebllovou a posléze, v rámci vedení trestního řízení, v březnu 2024 psychologem PhDr. Petrem Štěpaníkem a psychiatrickou MUDr. Kateřinou Černekovou po znaleckém vyšetření mladistvé v lednu 2024. Podle těchto mladistvá může v sociálních vztazích velmi rychle ztratit sebekontrolu a jednat značně impulzivně a agresivně. Na zátěžové situace reaguje neadekvátně. Ve stresujících situacích projevuje sklony k agresivnímu, vzteklému, bezohlednému jednání s cílem co nejjednodušeji a nejrychleji uspokojit své potřeby.

55. Jak dokládají znalecké závěry PhDr. Petra Štěpaníka a MUDr. Kateřiny Černekové, u mladistvé se disharmonický osobnostní vývoj v době rozhodné projevoval plochou emotivitou, zcela neutrální náladou, afektivní labilitou – zlostí, hněvem, vznětlivostí, nenávisť, impulsivitou, emoční deprivací, až asociálním vývojem osobnosti mladistvé s velmi nízkou mírou empatie, soucitem, za účasti egocentrismu a minimálního zájmu o cítění druhých. To vše při přetrvávajících autoagresivních proklamacích mladistvé v podobě jejího sebepoškozování řezáním a sebevražedných prohlášeních a heteroagresivních proklamacích mladistvé v podobě veřejného schvalování vražedného útoku na filozofické fakultě v Praze v prosinci 2023. K uvedenému zjištění znalkyně MUDr. Kateřiny Černekové nezávisle na této dospěli lékaři při psychiatrické hospitalizaci mladistvé XXXXX na podzim loňského roku, v témže roce psycholožka Mgr. Eva Knebllová a v říjnu 2022 psycholožka, rovněž znalkyně, PhDr. Ivana Holešovská. Popsané projevy chování, vnímání, vědomí a prožívání mladistvé byly podle znalkyně MUDr. Kateřiny Černekové u mladistvé přítomny kontinuálně a po

dobu několika posledních měsíců před dobou rozhodnou výrazně, což zase odpovídá výpovědím svědků: XXXXXXXXXXXX, matky mladistvé, XXXXX, kamaráda mladistvé, resp. jediného kamaráda, jak tohoto takto charakterizovala mladistvá, XXXXX, třídního učitele mladistvé, Z.XXXXX, asistentky pedagoga ve třídě mladistvé, a XXXXX, spolužačky mladistvé, kteří mladistvou z titulu svého příbuzenství, kamarádství, profese a vrstevnictví znali, s touto byli ve skoro každodenním kontaktu a oproti otci mladistvé, svědkovi XXXXX, zaznamenali změnu chování mladistvé, která ji kvůli jejímu permanentnímu sebepoškozování, myšlenkám na sebevraždu, nenávisti vůči lidem a prohlášením tyto zabít s následnými konkrétními kroky, jak to udělat, přivedla jednak na psychiatrickou kliniku za účelem její skoro dvouměsíční hospitalizace, která se mohla zakrátko, nebýt negativního reversu mladistvé, zopakovat pro přetrvávající psychické potíže mladistvé, a jednak ke spáchání projednávaných jednání a následnému zadržení mladistvé a jejímu vzetí do vazby, včetně držení v této.

56. Mladistvá v době rozhodné měla, a stále má, zachovalou rozumovou kapacitu a mravní úroveň, což dokládají psychiatrické a psychologické závěry znalců MUDr. Kateřiny Černkové a PhDr. Petra Štěpaníka, stejně jako zpráva školy na č. l. 311 spisu a svědectví svědka XXXXX. Mladistvá jednala výlučně vědomě a chtěně v zájmu svých zcela osobnostně pokrivených představ o jiných lidech, o společnosti. Za své jednání nese plnou bezvýjimečnou, jak ukázalo toto řízení, trestní odpovědnost. V jejím případě se nejednalo o žádnou dětinskost, neuváženost, hloupost, jak se během trestního řízení bránila. Byla, a je, natolik bystrou, vnímavou, prospěchově lépe průměrnou, dostatečně, což odpovídá jejímu věku, rozumově vyspělou dívkou, aby si uvědomila, jak smýšlela, k čemu její jednání směřovalo, co plánovala, co pro svůj plán udělala, čeho všeho se ve svém konečném nemorálním, společensky nepřijatelném, důsledku dopustila.
57. Pokud mladistvá, stejně jako její obhajoba, nesouhlasila, nevěřila, znaleckým závěrům vysloveným znalci MUDr. Kateřinou Černkovou a PhDr. Petrem Štěpaníkem, soud v kontextu výsledků provedeného odkazování neměl důvod těmto nevěřit. Soud nepochyboval o věrohodnosti a odborné erudici jmenovaných znalců. Jejich znalecké závěry vycházely z jejich odborné specializace zaměřené na děti, kterýmžto mladistvá v rozhodné době byla, a stále je. Tyto ladí s listinnými důkazy, jejichž zdrojem byly jiné, na děti rovněž zaměřené, zainteresované a v jejich prospěch a oprávněné zájmy intervenující, osoby, subjekty jako orgán sociálně-právní ochrany dětí, krizové centrum pro děti a dospívající či psychologky Mgr. Eva Kneblová a PhDr. Ivana Holešovská. Mgr. Eva Kneblová popsala, jak se mladistvá chtěla zabít, jak by „raději zabíjela lidi“ a jak by lidem ublížila. I jmenovaná psychologka zaznamenala v mladistvé skrytou agresivitu, která v situaci, kdy se mladistvá projevuje jako introvert, může způsobit, že mladistvá je „časovanou bombou“. Začala-li se mladistvá nejprve sebepoškozovat, může to být předstupěň, aby svou agresí obrátila navenek. A jak doplňuje soud, začala-li se mladistvá jednoznačně prokazatelně sebepoškozovat, což nikdy nepopřela, už tímto se projevovala agresivně, násilně, přímým aktivním násilím namířeným vůči ní samotné se zjevnými následky v podobě prokazatelně daných řezných ran na končetinách. Uvedené demonstruje i foto pořezané nohy mladistvé, zaslané mladistvou svědkovi XXXXX v prosinci 2023 (viz 28. bod odůvodnění tohoto rozsudku). A dokládají svědecké výpovědi XXXXX a XXXXX, že mladistvá posílala dětem fotky se svými pořezanými rukama a jiné své spolužačky, XXXXX, poslala své pořezané ruce. A třebaže se mladistvá jmenované psychologce jevila „křehce“, alias nenásilně, jak lze podle mínění soudu díky psychologickému rozboru mladistvé usuzovat, byla u ní zjištěna výrazná tendence k manipulaci, což konstatoval i XXXXX v jiné trestním řízení (sp.zn. XXXXX), v němž mladistvá vystupovala jako poškozená (viz body 41. a 43. odůvodnění tohoto rozsudku), a v rámci této až k bezohlednosti, která je s násilím přímo spojená, propojená, jak doplňuje soud. Psychologické závěry PhDr. Petra Štěpaníka z března 2024 ladí i s psychologickými závěry PhDr. Ivany Holešovské, též znalkyně, z podzimu roku 2022. Jmenované psychologce se mladistvá jevila rovněž „spíše“ povrchnější (citově strádala) a pasivnější se sníženou schopností řešit náročnější sociální situace, u které se může v nevládnutých zátěžových situacích projevit agresivita.

58. Proto soud po podrobném, shora vypsáném, zhodnocení provedených důkazů a skutkových zjištěních z nich plynoucích, uznal, že projednávaná jednání se stala tak, jak je uvedeno ve skutkové větě výroku o vině tohoto rozsudku pod body 1. a 2.
59. Mladistvá jednak dne 29. 12. 2023 ve večerních hodinách ze svého mobilního telefonu, prostřednictvím kterého se připojovala z místa svého tehdejšího bydliště v XXXXX ve XXXXX ke svému účtu na sociální síti Instagram pod uživatelským jménem "XXXXX", komentovala on-line diskusi k článku „Filozofická fakulta ruší do konce semestru výuku, zkoušky budou dobrovolné“, publikovaném na portálu iDNEXXXXXXcz, a to následujícími komentáři: "Aby vás všechny někdo zastřelil, a když to neudělá, nebude zbývat nic jiného, než abych to udělala já", kdy na následnou odpověď uživatele „XXXXX“ "Co to meleš ty koště?" odpověděla komentářem "Pravdu, všichni si zasloužíte smrt", dále pod uvedený článek zveřejnila komentáře ve znění: "Haha, velmi vtipné. Jednou vás zabiju, to vám garantuju zmrdí", "Všichni jste jen ubozí, včetně mě, ale zabíjet je fakt zábava :-)", „Mě je nějaká pojebana PČR u piče" a dále „Jaká škoda, že jich střelec nezabil hodně", čímž odkazovala na útok střelce, k němuž došlo dne 21. 12. 2023 v prostorách Filozofické fakulty Univerzity Karlovy v Praze, v důsledku kterého přišlo o život 13 osob a dalších 25 osob bylo zraněno, v němž je spatřováno naplnění zákonných znaků zvláště závažného zločinu vražda podle § 140 odst. 2, odst. 3 písm. a), písm. h) trestního zákoníku, který je prověřován Policií ČR, Krajské ředitelství policie Hlavního města Prahy, ve věci č. j. KRPA-417973/TČ-2023-000071 (viz jednání pod bodem 1.).
60. A jednak v přesně neurčené době a na nezjištěném místě z důvodu nepřátelství a nenávisti k lidem pojala úmysl usmrtit ve škole své dvě vytipované spolužačky a jednu vytipovanou dívku z jiné, nižší, třídy základní školy, kterou s těmito dívkami navštěvovala, kdy za tímto účelem dne 30. 12. 2023 od 08.43 hodin přes aplikaci Messenger ze svého mobilního telefonu oslovila svého kamaráda, známého, XXXXX, s žádostí o zapůjčení zbraně, o které se domnívala, že se jedná o pravou střelnou zbraň, způsobilou k provedení plánovaného činu, ačkoliv se ve skutečnosti jednalo o repliku samopalu, který svým tvarem a provedením odpovídá útočné pušce typu AKM 74, což nevěděla, neboť vycházela z facebookového profilu XXXXX, na němž je oděn do vojenského terénního oblečení, pózujíc s předmětnou zbraní, a poté, co XXXXX odmítl mladistvé zbraň zapůjčit, stejně jako spolužačky mladistvé: XXXXX, která mladistvé uvedla, že žádnou zbraň nemá, a XXXXX, která mladistvé k její žádosti o zapůjčení zbraně sdělila, že v minulosti měla doma brokovnici, ale tuto už nemá, neustoupila od svého záměru usmrtit XXXXX, tehdy XXXXX, a své spolužačky XXXXX a XXXXX, jejichž věk ze školy a vzájemných vztahů znala, a k jeho realizaci zvolila nůž, kdy za tímto účelem si doma vyhlédla kuchyňský nůž s dřevěnou rukojetí a čepelí stříbrné barvy o délce 24,5 cm, který chtěla dne 3. 1. 2024 skrytě přinést do XXXXX, a o přestávce mezi pátou a šestou vyučovací hodinou postupně vylákat shora uvedené dívky na WC, zde je obejmout a předmětným nožem bodnout do zad a tím je usmrtit, aniž se mladistvé plán na usmrcení dívek podařil zrealizovat z důvodů na její vůli nezávislých, neboť dne 2. 1. 2024 byla policejním orgánem zadržena v souvislosti s trestněprávním jednáním pod bodem 1. (viz jednání pod bodem 2.).

Právní posouzení věci:

61. Ve světle relevantní trestněprávní úpravy soud dospěl k závěru, že mladistvá v případě jednání pod bodem 1. veřejně přístupnou počítačovou sítí vyhrožovala skupině obyvatelů usmrcením, čímž spáchala provinění násilí proti skupině obyvatelů a proti jednotlivci podle § 352 odst. 1, odst. 3 písm. b) trestního zákoníku, a současně veřejně schvalovala spáchaný zločin, čímž se dopustila provinění schvalování trestného činu podle § 365 odst. 1 trestního zákoníku. A v případě jednání pod bodem 2. se mladistvá dopustila jednání, které záleželo v úmyslném vytváření podmínek pro spáchaní zvláště závažného provinění vražda podle § 140 odst. 2, odst. 3 písm. a), písm. c) trestního zákoníku, a to opatřováním nástrojů k jeho spáchaní v úmyslu po předchozím uvážení jiného úmyslně usmrtit a uvedený čin spáchat na více osobách a na dítěti mladším 15 let, aniž k pokusu

ani k dokonání takového provinění došlo, čímž spáchala provinění vražda podle § 140 odst. 2, odst. 3 písm. a), písm. c) trestního zákoníku ve stádiu příprava podle § 20 odst. 1 trestního zákoníku.

62. Objektivní stránku do úvahy přicházejících provinění v případě jednání pod bodem 1. soud spatřuje v tom, že mladistvá na veřejně dostupné, přístupné, sociální, počítačové, síti Instagram svými komentáři při on-line diskusi, jejímž stěžejním tématem byl proti společnosti namířený, nepochopitelný, co do rozměrů ztrát na lidských životech a újem na zdraví otřesný útok střelce na filozofické fakultě v Praze ze dne 21. 12. 2023, vyhrožovala jiným osobám. Tyto osoby se cítily střeleckým útokem přímo, bytostně, dotčeny, jelikož uvedený útok je, přímo i nepřímo, zasáhl a pokud je nezasáhl, mohl zasáhnout kohokoliv z nich, a s ohledem na charakter, druh a závažnost tohoto útoku bylo nutno jej kategoricky odsoudit. Přičemž tyto osoby na daný útok rovněž, jako mladistvá, svými diskusními příspěvky, komentáři, reagovali, nicméně oproti mladistvé soucitně, soustrastně, ohleduplně za současného odsouzení jejich aktéra. Mladistvá vyhrožovala, že tyto osoby usmrtí (konkrétně, že je „zastřelí“, „zabije“), pokud to „neudělá někdo jiný“. Uvedené těmito osobám s urážlivým podtextem „garantovala“. A usmrcení (konkrétně „zastřelení“), které si podle mladistvé „všichni zaslouží“, těmito osobám přála. Usmrcením osob mladistvá vyhrožovala několikrát. Výhrůžky mladistvé byly proneseny v době, kdy v důsledku daného útoku panoval ve společnosti strach a neklid. A navíc v době, kdy si mladistvá intenzivně opatrovala střelnou zbraň (od svědků XXXXX, XXXXX a XXXXX), jelikož nenáviděla lidi, tito jí byli odporní, a plánovala zastřelení svých spolužaček a dívky z jiné třídy, což je mimořádně závažná skutečnost. Výhrůžky mladistvé představují takový projev vůle mladistvé, který pro svou závažnost byl objektivně způsobilý vyvolat u dotčených osob navíc ve společenské atmosféře strachu z prožití nedávného nelidského krveprolití celospolečenského rozsahu obavu z jejich uskutečnění. Přitom trestněprávní úprava nevyžaduje, aby tyto výhrůžky u těchto osob obavu z jejich realizace opravdu vzbudily. Viz reakce takovéto osoby alias „XXXXX“: „Co to meleš, ty koště?“. Rozhodné je, že jsou způsobilé strach z jejich uskutečnění vyvolat.
63. Zároveň mladistvá daný útok veřejně na dané, veřejně dostupné, sociální síti schvalovala, když svými příspěvky při on-line diskusi, týkající se útoku střelce na filozofickou fakultu v Praze ze dne 21. 12. 2023, všem přála smrt („všichni si zasloužíte smrt“), přála si opakování tohoto útoku („hahahaha, bylo by fajn, kdyby se to opakovalo“) a litovala, že při daném útoku nebylo usmrceno více osob („jaká škoda, že jich střelec nezabil hodně“). Mladistvá tímto otevřeně, přímo, neskrytě, sympatizovala s provedeným střeleckým útokem prostřednictvím veřejně dostupné sociální sítě. Kladně tento komentovala. Kladně se k tomuto vyjadřovala. Mladistvou schvalovaný útok je individuálně určen a je Policií ČR prověřován z podezření ze spáchání zločinu vražda podle § 140 odst. 2, odst. 3 písm. a), písm. h) trestního zákoníku, čímž je naplněn i další znak objektivní stránky provinění schvalování trestného činu, a sice chápat inkriminovaný násilný útok střelce jako spáchaný zločin, ve smyslu ust. § 14 odst. 3 trestního zákoníku dokonce jako spáchaný zvlášť závažný zločin.
64. Za objekty, tj. trestním zákoníkem chráněné společenské zájmy, provinění násilí proti skupině obyvatelů a proti jednotlivci podle § 352 odst. 1, odst. 3 písm. b) trestního zákoníku a provinění schvalování trestného činu podle § 365 odst. 1 trestního zákoníku soud považuje ničím nerušené, klidné, občanské soužití a zájem společnosti na potlačování zločinnosti, tj. stíhat projevy způsobilé vytvořit podmínky a nálady ve společnosti příznivé pro spáchání trestných činů, resp. zločinů. Objektivní stránky daných provinění demonstrují, že mladistvá svým jednáním, v každém jednotlivém případě, porušila oba, konkrétně rozvedené, trestněprávně chráněné společenské zájmy.
65. Z pohledu objektivní stránky trestného činu mladistvá svým jednáním pod bodem 2. naplnila všechny zákonné znaky skutkové podstaty provinění vražda, a to ve stádiu přípravy, která je u tohoto, zvlášť závažného, provinění trestná, jak stanoví ust. § 140 odst. 4 trestního zákoníku. V projednávané věci nedošlo k pokusu ani k dokonání mladistvou plánovaného jednání. Jednání

mladistvé splnilo všechny trestněprávní podmínky přípravy jako vývojového stádia trestného činu, resp. provinění, kterou jako trestnou trestní zákoník u výslovně stanovených trestných činů, provinění, předvídá a chrání, jelikož se nejedná o obecnou formu trestné činnosti (viz ust. § 20 odst. 1 trestního zákoníku). Příprava zvláště závažného provinění je jednáním úmyslným, při němž úmysl musí zahrnovat všechny skutečnosti, které tvoří znaky tohoto konkrétního způsobu přípravy, o němž se jedná. Současně je v tomto úmyslu zahrnuto i zaměření přípravy k spáchání individuálně určitého zvláště závažného provinění. Jak je uvedeno v následujícím bodu odůvodnění tohoto rozsudku, mladistvá úmyslně vytvářela podmínky pro spáchání zvláště závažného provinění, a to tak, že opatřovala nástroje k jeho spáchání. Přitom věděla, jaký nástroj, resp. nástroje, když při opatření prvního, účinnějšího, z nich nebyla úspěšná, z jakého důvodu, pro jaký účel a vůči komu si cíleně a promyšleně opatřuje. Jednoznačně podnikala konkrétní kroky, aby za naplánovaných podmínek co do místa, doby a způsobu spáchání konkrétní zvláště závažné provinění spáchala. V případě mladistvé nezůstalo pouze u myšlenky nebo projevu úmyslu spáchat provinění, jak se mladistvá po celou dobu vedení řízení před soudem vehementně bránila. Mladistvá cíleně, promyšleně, konkrétně a zcela vědomě vytvářela podmínky, aby tři dívky, z nichž jedna neměla 15 let, vědomě a chtěně usmrtila, zprvu jejich zastřelením a posléze jejich bodnutím nožem, máje promyšlený každý, dle jejího vědomí, dostupný, rozhodný detail uskutečnění tohoto záměru, když za účelem usmrcení těchto dívek opatřovala zcela konkrétní a jedinečné nástroje způsobitelné k usmrcení dívek, neslevíc ze svých vražedných cílů ani poté, co zjistila, že střelnou zbraň nebude mít k dispozici, kterou co do jejích vraždicích účinků nahradila běžně dostupným nožem s dostatečnou délkou jeho ostří, který si promptně našla v místě svého tehdejšího bydliště.

66. Mladistvá po určitou dobu konkrétně a intenzivně plánovala, zamýšlela, usmrtit své dvě spolužačky a dívku z jiné třídy základní školy, kterou všechny čtyři včetně mladistvé společně navštěvovaly. Mladistvá, tehdy XXXXX, dívky znala z titulu jejich společného vrstevnictví a plnění povinné školní docházky ve stejné škole. O nejmladší dívce věděla, že je z nižší, XXXXX, třídy, než je její třída, a že je spolužačkou její, o XXXXX mladší, sestry XXXXX. Proto je v právním slova smyslu, pokud jde o naplnění zákonného znaku skutkové podstaty připravovaného provinění, dítětem mladším 15 let, vůči němuž, mimo jiné, přípravné jednání mladistvé směřovalo. Mladistvá byla vedena nenávistí, nepřátelstvím a nepochopením vůči těmto dívkám. Aby byl její plán naplněn, mínila si opatřit zbraň, střelnou, jelikož tuto nevlastnila. Mladistvá byla tehdy silně ovlivněna střelbou na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze (viz jednání pod bodem 1.), při které přišlo o život a bylo zraněno velké množství lidí. Útokem jejího střelce se nechala ve všech směrech inspirovat. Střelnou zbraň si zvolila též z důvodu, že s ní mohla vytipované dívky rychleji, snáze usmrtit, což plánovala provést ve třídě. Proto mladistvá oslovila svědky XXXXX a, XXXXX a XXXXX, zda jí zamýšlenou zbraň nepůjčí. XXXXX, jelikož byl s takovou zbraní, kterou mladistvá poptávala, vyobrazen na svém facebookovém profilu, prostřednictvím něhož s mladistvou komunikoval. O skutečnosti, že mladistvou zamýšlená zbraň XXXXX není střelnou zbraní, nýbrž tzv. airsoftovou elektrickou samočinnou plynovou zbraní kategorie D, mladistvá nevěděla a vědět ani nemusela, jelikož k úvaze, že se jednalo o střelnou zbraň stačilo vyobrazení XXXXX ve vojenském maskovacím, terénním, oblečení, pózujícím se zbraní, podobající se útočné pušce, v ruce. O tomto skutkovém zjištění se mladistvá dozvěděla, až od policejního orgánu po zahájení trestního stíhání. XXXXX měla mít zbraň, brokovnici, doma, jak se jmenovaná před mladistvou jednou zmínila. XXXXX mladistvou napadla, jelikož XXXXX odmítl mladistvé zbraň půjčit a XXXXX žádnou zbraň k zapůjčení neměla. Nemáje žádnou střelnou zbraň, měla mladistvá na paměti, že existují „ještě“ nože, s čímž se pochlubila před XXXXX v situaci, kdy jí původně uvažovanou střelnou zbraň odmítl půjčit, které měla k dispozici v místě svého tehdejšího bydliště. Mladistvá si z těchto vybrala konkrétní nůž o délce 24,5 cm, jehož ostří délky 13 cm bylo způsobitelné násilným způsobem usmrtit vytipované dívky. Mladistvá si promyslela i způsob usmrcení dívek nožem, když tyto mínila během vyučování ve škole vylákat na WC, obejmout a bodnout do zad. Postupně jednu po druhé. Neopomněla ani na patřičné ukrytí nože před zraky „nepovolaných“ osob pod tričkem

za pasem svých tepláků. Mladistvá věděla též, kdy dívky usmrtí, když se rozhodla, že tak učiní hned první den školy po vánočních prázdninách roku 2023, tj. dne 3. 1. 2024, mezi pátou a šestou vyučovací hodinou.

67. Jedině zadržení mladistvé policejním orgánem dne 2. 1. 2024 z důvodu podezření ze spáchání jednání pod bodem 1., k němuž policejní orgán dospěl na základě výsledků prověřování vedeného ode dne 29. 12. 2023, což je okolnost na vůli a svobodě rozhodování mladistvé zcela nezávislá, zapříčinilo, že mladistvá svůj předem promyšlený a postupně realizovaný záměr po předchozím uvážení usmrtit tři vytipované dívky včetně dívky, dítěte mladšího 15 let, neuskutečnila. Její policejní zadržení poslední den vánočních prázdnin roku 2023 jí v tom objektivně zabránilo.
68. Objektem právně vyhodnocené přípravy spáchání zvlášť závažného provinění vražda je nejcennější, nejvzácnější a jedinečná věc, kterou v životě máme, a sice lidský život, jehož nejvyšší možná ochrana vyplývá z umístění provinění vražda, k jehož spáchání mladistvá směřovala, na první místo výčtu trestných činů, provinění, z jejichž případného spáchání a proti jejichž případnému spáchání trestní zákoník společnost chrání. Mladistvá svým jednáním prokazatelně cílila usmrtit osoby, tři vytipované dívky, z nichž jedna z nich měla být její dobrá kamarádka, jak vyplynulo ze svědectví svědků XXXXX, XXXXX a XXXXX, čímž ohrozila trestním zákoníkem chráněný zájem společnosti na ochraně lidského života.
69. K subjektu jako obligatornímu znaku skutkových podstat všech právně vyhodnocených provinění soud konstatuje, že mladistvá byla v době rozhodné osobou přičetnou, a tudíž trestně odpovědnou. Mladistvá byla schopna rozpoznat nebezpečnost svého jednání a toto ovládat. Pokud znalec PhDr. Petr Štěpaník zjistil nevyváženou osobnostní strukturu mladistvé v důsledku její těžce disharmonicky vyvíjené osobnosti, projevující se emoční nestabilitou, neempatií, schizoiditou, uzavřeností, odmítavostí mladistvé, uvedené podle znalkyně MUDr. Kateřiny Černkové ovlivnilo ovládací schopnosti mladistvé, avšak nepodstatně sníženou měrou, která umožňovala mladistvé ovládat své jednání. Mladistvá byla v době rozhodné orientovaná v čase a místě. Uvědomovala si své jednání, jeho plánování, jeho průběh, jeho následky včetně následků hrozících. Byla v kontaktu s realitou. Na tuto však reagovala trestněprávním způsobem pod vlivem svého nevyváženého osobnostními nastavení. Jak konstatoval znalec PhDr. Petr Štěpaník, střelba na filozofické fakultě v Praze ze dne 21. 12. 2023 byla pro mladistvou, která se psycholožce Mgr. Evě Kneblové kvůli své uzavřenosti jevila jako „časovaná bomba“, „milníkem“, který odstartoval její potlačované myšlenky, které se před spácháním projednávaných jednání utvářely ve fantazijním světě mladistvé, v němž se soustředily domnělé ústrky, kritiky a odmítání, nekamarádství od spolužáků a jiných dětí, jiných osob. A byť byla, a stále je, mladistvá psychicky méně zralá, byla schopna uvědomit si závažnost svého počínání, co je či není dovoleno, jak rovněž uzavřel znalec PhDr. Petr Štěpaník, opírajíc se o věk, osobnostní vývoj a povahové charakteristiky mladistvé. Proto soud uzavřel, že mladistvá je ve smyslu ust. § 5 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže trestně odpovědná, když v době spáchání projednávaných jednání dosáhla takové rozumové a mravní vyspělosti, že mohla rozpoznat protiprávnost, společenskou škodlivost, svých jednání a tato mohla, třebaže nepodstatně sníženou měrou, ovládat, usměrňovat. Intelekt mladistvé, která se ve škole co do dosaženého prospěchu projevovala v pásmu lepšího průměru, nebránil mladistvé rozpoznat nebezpečnost svého počínání a toto ovládat.
70. Při posouzení subjektivní stránky všech provinění mladistvé, tj. zavinění a jeho formy, soud zvažoval znalecky, lékařskými zprávami, psycholožkami Mgr. Evou Kneblovou a PhDr. Ivanou Holešovskou a svědectvími svědků vyhodnocenou osobu – osobnost a životní poměry psychicky a citově strádající mladistvé, která se na sociální síti Instagram profilovala jako člověk, kterému se líbí, dokonce miluje, krev, stejně jako zabíjení a smrt, dokonce násilná smrt, ať oběšením (na stromě oběšená žena) anebo zastřelením (na svůj stín zbraní mřící žena), které se nelíbilo doma, sebepoškozovala se, chtěla umřít, nebavil ji život, nenáviděla lidi, lidem by nejraději ublížila, a dokonce je i zabila, protože jí byli odporní, protože ji kritizovali, protože se s ní nebavili, protože

ji neměli rádi. V tomto prostředí, které se utvořilo v hlavě, v myšlenkách mladistvé, mladistvá chtěla zcela vědomě a vážně „něco“ dokázat, chtěla světu ukázat, že není „pitomá holka“ nebo „holka z nějaké díry, která nic neumí“, jak se mladistvá hájila, chtěla ventilovat svou do té doby skrytou, byť ve vztahu k ní jednoznačně projevovanou, agresivitu, které podle znalkyně MUDr. Kateřiny Černekové stačila rozvaha, co, jak, komu, kdy a kde udělám, aby se to stalo, aby se agresivita mladistvé v reálném světě projevila, realizovala. Soud samozřejmě neopomněl ani na dostatečný intelekt mladistvé, počítačově dokonale gramotné, aby byla schopna na veřejně, komukoliv dostupné, sociální síti ve vhodný čas a vhodným způsobem, byť v trestněprávní podobě, společensky zcela nepříjemně a nesouhlasně reagovat na výjimečnou společenskou událost, k níž došlo v životě mnoha lidí v naší republice díky surovému, násilnému a bezohlednému zásahu střelce v prostorách filozofické fakulty v Praze dne 21. 12. 2023, kterýžto si mladistvá pochvalovala, kladně hodnotila, litovala jeho mála obětí a dokonce vyzývala k jeho opakování, což by klidně uskutečnila sama, pokud by se nikdo jiný nenašel. Přitom není rozhodné, že se mladistvá o střelbě s nikým nebavila. Pokud vypověděla, že se o tom „trochu“ bavila s otcem, svědkem XXXXX, ten to při svém výslechu popřel. Nebavila se ani ve škole v rámci školní, výchovně preventivní, výuky, jak vypověděl svědek XXXXX, jelikož nebyla ve škole přítomna. Intelekt mladistvé stačil, aby si uvědomila, o jak podlý, odporný, zcela nelidský útok střelce se jedná a že si tento zaslouží jediné celospolečenské, ne-li celosvětové, odsouzení a opovržení. A v případě přípravného spáchání provinění vražda mladistvá vědomě a chtěně sháněla (opatřovala si) nástroje, které co do jejich druhu, typu, povahy a účinků jejich užití při zachovalé fyzické konstituci mladistvé byly způsobilé usmrtit člověka, které si sháněla postupně, zcela uvážlivě, jak je patrné z jejího neúspěchu obstarat si střelnou zbraň, kterýžto kompenzovala běžně dostupným kuchyňským nožem. Při spáchání jednání pod bodem 2. mladistvá nezůstala jen u myšlenek, když si zcela vědomě plánovala, koho, kde, kdy a jakým konkrétním, násilným, způsobem sprovodí ze světa, aby její záměr usmrtit své dvě spolužačky a dívku z jiné, nižší, třídy byl co nejefektivnější (nečekaná střelba ve třídě a bodnutí děvčat do zad při jejich objetí mladistvou). Soud zvážil též následek, který mladistvá svým jednáním porušila a mohla porušit, kdyby přípravné stádium provinění vražda dokonala či se o toto pokusila. Mladistvá jednoznačně porušila společenský zájem na ochraně poklidného, ničím nerušeného, občanského soužití a na potlačování zločinnosti – v jejím případě spáchání zvláště závažného provinění, kterým vražedný útok střelce na filozofické fakultě v Praze byl, a je. Zároveň mladistvá ohrozila zájem společnosti na ochraně života a zdraví každého člověka, bez výjimek, ať se takový člověk s mladistvou baví, kamarádí, či nikoli, ať takový člověk mladistvou kritizuje, či nikoli, jak je zjevné z pohnutek mladistvé. V návaznosti na uvedené soud vyhodnotil zavinění mladistvé jako úmysl jednoznačně přímý ve smyslu ust. § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Mladistvá, i přes své nevyvážené osobnostní rysy a povahu, věděla, že svými jednáními porušuje a ohrožuje zájmy společnosti chráněné trestním zákoníkem, což chtěla k tíži společnosti, k tíži svých spolužaček a další dívky ze školy učinit.

71. Ve vztahu k okolnostem podmiňujícím použití vyšší, přísnější, trestní sazby v případě jednání pod bodem 1., spáchaného veřejně přístupnou počítačovou sítí, a v případě jednání pod bodem 2., spáchaného po předchozím uvážení a na více osobách, z nichž jedna byla mladší 15 let, soud uznal, že mladistvá při svém každodenním používání mobilního telefonu a kontaktu na sociálních sítích (Instagram, Messenger) tohoto spontánně a přirozeně využila. A že plánováním násilného usmrcení svých dvou spolužaček a dívky z jiné, XXXXX, třídy, jejichž věk z titulu svého vrstevnictví a znalosti věku své, o XXXXX mladší, sestry XXXXX, spolužačky dané dívky, znala, s plným vědomím a záměrně po předchozím uvážení činila konkrétní kroky vedoucí k jejich usmrcení – k jejich zavraždění. Mladistvá takto jednala vědomě a chtěně, tj. úmyslně, ačkoliv ve světle subjektivní stránky spáchaných provinění pro tyto zákonné znaky „stačilo“ nedbalostní zavinění mladistvé. Přitom věk mladistvé, která v době spáchání projednávaných jednání, měla XXXXX let a XXXXX měsíce, což je krátce po dosažení její trestněprávní odpovědnosti, jak v trestním řízení

poukazovala a v tomto směru se bránila obhajoba mladistvé, v tomto úsudku nehrál žádnou, obhajobou namítanou, roli z důvodu zachovalých intelektových schopností a vyspělosti mladistvé.

Zdůvodnění uložených opatření, trestních a ochranného:

72. Při úvaze o druhu a výměře opatření, které je nutno mladistvé uložit z důvodu spáchání všech provinění, soud postupoval podle kritérií uvedených v ust. § 9 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže, a to i ve smyslu ust. § 1 odst. 2 a § 24 odst. 2 stejného zákona, a ust. § 38 a § 39 trestního zákoníku. Zohlednil druh, povahu a mimořádnou společenskou nebezpečnost a závažnost spáchaných provinění, jejich počet a významy zájmů na ochraně společnosti před jejich spácháním, které jsou dány trestním zákoníkem a vyžadují ochranu společnosti před mladistvou a její trestnou činností represivními prostředky trestního práva. Soud zvážil osobu mladistvé včetně její právní charakteristiky a osobní, životní, sociální, rodinné poměry mladistvé. Neopomněl ani na míru zavinění mladistvé, představující přímý, vědomý a chtěný, úmysl mladistvé a z tohoto pramenící osobnosti mladistvé zvrácenou a pokřivenou, společensky nepřijatelnou, pohnutku a záměr, které mladistvou vedly k spáchání všech provinění. Soud vzal do úvahy též stádium spáchání provinění vražda tak, jak má na mysli ust. § 39 odst. 7 písm. c) trestního zákoníku. Příprava daného provinění vrcholila během několika mála dnů od spáchání provinění pod bodem 1., které jako jediné díky anonymnímu oznámení o jejich realizaci přivedlo, že mladistvá se o připravované provinění vražda nepokusila, ani toto nedokonala, jelikož byla zadržena policejním orgánem a následně ihned vzata do vazby, v níž je držena dosud. Nebýt zadržení mladistvé dne 2. 1. 2024 mladistvá by se s ohledem na všechny podniknuté kroky vedoucí k uskutečnění připravovaného provinění vražda o jeho spáchání dne 3. 1. 2024, což je den po jejím zadržení, nebýt tohoto, pokusila anebo toto plně s fatálními následky pro poškozené v této věci a jejich rodiny a blízké spáchala, dokonala. Jednání mladistvé se rozhodně k dokonání mladistvou plánovaného usmrcení tří vytipovaných dívek přiblížilo. Soud nezapomněl přihlédnout k možnostem nápravy mladistvé, a to i v kontextu jejího náhledu na spáchaná provinění, postoje k jejich spáchání a následkům, které měly a mohly mít, stejně jako k přístupu mladistvé k trestnímu řízení. Ke snaze mladistvé po nápravě včetně toho, zda se přičinila o obnovení právních a společenských vztahů, které svými proviněními narušila, ohrozila. K chování mladistvé po činu, a to i ve smyslu jednání, které spočívalo ve spáchání přípravného provinění vražda mladistvou v průběhu a po spáchání provinění, jednání, pod bodem 1. A samozřejmě k důsledkům a účinkům, které lze od uloženého opatření pro budoucí život mladistvé očekávat. A k cíli, který sleduje zákon o soudnictví ve věcech mládeže, aby mladistvé byla poskytnuta pomoc k vytváření vhodných podmínek pro její další vývoj.
73. Účelem opatření, která jsou ukládána podle zákona o soudnictví ve věcech mládeže, je vytvořit podmínky pro sociální a duševní rozvoj mladistvé se zřetelem na dosažený stupeň jejího rozumového a mravního vývoje, na její osobní vlastnosti, rodinné a sociální prostředí a s tím spojenou výchovu a péči o mladistvou, a dále znemožnit mladistvé páchat provinění, stejně jako trestnou činnost, a na mladistvou výchovně působit, aby provinění neopakovala a trestnou činnost nepáchala, a v tomto směru, aby bylo přispěno k předcházení a zamezování páchaní provinění, stejně jako trestných činů.
74. Mladistvá je bezúhonnou osobou, která doposud nikdy nebyla odsouzena ani pro přestupek sankcionována, což mladistvé výrazným způsobem polehčuje z titulu vedení řádného života před spácháním všech provinění (viz ust. § 41 písm. p) trestního zákoníku). K jejich spáchání se mladistvá doznala, což je další polehčující okolnost mladistvé, byť tak učinila „toliko“ ve skutkové rovině komplexního posouzení projednávané věci, nikoliv též v jeho právním slova smyslu s ohledem na obhajobu mladistvé, která setrvale poukazovala na svůj nízký věk, blížící se hranici trestní odpovědnosti osob, a na „pouhou“ myšlenku usmrtit poškozené v této věci a že nic z projednávané věci nemyslela vážně, byla to „pouze“ její dětinskost, nezralost a hloupá slova. Na uvedené však soud nahlíží jako na volbu obhajoby mladistvé, kterou uplatnila v trestním řízení, což

by jí nemělo jít k tíži, když ve skutkovém slova smyslu zásadním způsobem napomohla k objasnění projednávané věci a dokonce v rámci této k zahájení svého trestního stíhání pro provinění pod bodem 2., vycházejí z doznání mladistvé už v počátečních fázích přípravného řízení a dobrovolného vydání mobilního telefonu mladistvou, který mladistvá užila k spáchání všech provinění, jehož obsah a data významně objasnily projednávanou věc a usvědčily mladistvou ze spáchání všech provinění včetně provinění pod bodem 2. Mladistvé tedy polehčuje její doznání, ačkoliv toto nedosáhlo intenzity polehčující okolnosti ve smyslu § 41 písm. l) trestního zákoníku, a její pomoc při objasňování provinění, pro která je stíhána (viz ust. § 41 písm. m) trestního zákoníku).

75. Byť se mladistvá dopustila provinění poprvé, soud nepřiznal mladistvé polehčující okolnost podle § 41 písm. a) trestního zákoníku, když tato spáchala pod vlivem okolností na mladistvé závislých. Při páchaní všech provinění byla mladistvá vedena svým záměrem ublížit lidem, dokonce je usmrtit, ať už je znala (poškozené v této věci) či neznala (v podstatě celá společnost, nejen dotčené osoby z inkriminované diskuse v případě provinění pod bodem 1.). To vše s vidinou, aby byly naplněny pokřivené představy, pohnutky a cíle mladistvé, které jí směřovaly k spáchání všech provinění.
76. Obdobným způsobem soud při úvaze o druhu a výměře opatření přihlédl k lítosti mladistvé nad spáchanými proviněními, kterou projevila v trestním řízení, zejména v řízení před soudem. Nestalo se tak ovšem ve smyslu ust. § 41 odst. o) trestního zákoníku, jelikož pro plnou lítost, jako zákonem výslovně předvídanou polehčující okolnost, mladistvé chybělo ono plné doznání. Nicméně soud neopomenul, že mladistvá, jak jí to dovozoval její náhled na projednávanou věc (viz následující bod odůvodnění tohoto rozsudku) ve spojení s její, znalci MUDr. Kateřinou Černekovou a PhDr. Petrem Štěpaníkem charakterizovanou, osobností a duševním stavem, včetně jejího intelektu, si alespoň uvědomila závažnost a vysokou společenskou nebezpečnost všech svých spáchaných provinění, což je nutno hodnotit kladně a v tomto směru, ve prospěch mladistvé, zohlednit.
77. Podle znalkyně MUDr. Kateřiny Černekové mladistvá během trestního řízení získala tzv. náhled. Mladistvá ví, co se od ní očekává, jak se má projevovat, co bude v její prospěch, co bude žádoucí. Nicméně kvůli stále přítomné emoční „chladnosti“ a silné emoční deprivaci mladistvé tento náhled nevychází z jejího pocitu, pochopení, emočního rozpoložení. Znalkyně postrádá „jádrové“ vyjádření lítosti nebo otevření očí mladistvé na to, co se projednává, co se stalo, co se mohlo stát, jaké to mohlo mít následky, garanci, jistotu, že mladistvá své plány, záměry, na svobodě neuskuteční. Mladistvá se sice omluvila. Projevila lítost. Mladistvou „to mrzelo“. Což odpovídá věku mladistvé, jejímu procesnímu postavení, v rámci něhož tento svůj procesně relevantní postoj ventiluje, jejím rozumovým schopnostem a uvědomění si situace, v níž se během vazebně vedeného trestního řízení nacházela, a stále nachází. Nejedná se však o náhled spontánní, emočně procítěný, uvědomělý, aby skutečně bylo možno hovořit o náhledu mladistvé, který přispěje k její nápravě a tím i k ochraně společnosti. Deklaruje-li mladistvá své uvědomění a náhled na to, co spáchala, nelze k těmto jejím proklamacím přistupovat jinak, než jak uvedla znalkyně MUDr. Kateřina Černeková, že mladistvá své záměry, motivy, plány, myšlenky, vycházejí ze současné obhajoby mladistvé, pro které je vůči ní vedeno trestní řízení, v sobě skrývá a vědomě neventiluje, neboť je motivována svým propuštěním z vazby na svobodu, tj. domů. Jedná se o účelové jednání mladistvé, odpovídající jejímu ranému věku a situaci, v níž se nachází, jak konstatovala jmenovaná znalkyně, jak s touto souzníl znalec PhDr. Petr Štěpaník, podle kterého mladistvá nevnímá problém, ten vidí v druhých lidech a nemá potřebu se změnit, a jak toto potvrdily hodnotící zpráva vězeňské služby a lékařské zprávy z psychiatrické hospitalizace mladistvé na podzim 2023.
78. Soud nevyhodnotil jako polehčující okolnost podle § 41 písm. e) trestního zákoníku, že mladistvá se provinění dopustila pod vlivem svého neutěšeného, nepříznivého rodinného a sociálního prostředí a svých povahových osobnostních rysů. Uvedené nemělo ráz „tíživých“ osobních a rodinných poměrů, jak vyžaduje zákon. Pokud by tomu tak bylo, orgán sociálně-právní ochrany dětí by rozhodně v tomto směru intervenoval a ve prospěch mladistvé, ať už například podáním návrhu na uložení a nařízení její ústavní výchovy, by zasáhl.

79. Na druhou stranu mladistvé přitěžovalo, že provinění vražda připravovala po delší dobu (viz ust. § 42 písm. m) trestního zákoníku) a že spáchala více, hned tři, provinění (viz ust. § 42 písm. n) trestního zákoníku).
80. Jiné polehčující okolnosti soud neshledal, byť se nabízely jako v případě spáchání provinění pod bodem 1. na více osobách („skupina obyvatelů“) a za jiné události vážně ohrožující život a veřejný pořádek (útok střelce na filozofické fakultě v Praze dne 21. 12. 2023 ve smyslu „spáchaného zločinu“) a v případě spáchání provinění pod bodem 2. po předchozím uvážení, na více osobách a vůči dítěti, resp. vůči dětem, tj. osobám mladším 18 let, jak je patrné z ust. § 126 trestního zákoníku. Tyto okolnosti jsou totiž znaky skutkových podstat právně vyhodnocených provinění a v souladu s ust. § 39 odst. 5 trestního zákoníku je nelze považovat za přitěžující okolnosti. Na inkriminovaný střelecký útok soud nahlíží jako na tzv. jinou událost vážně ohrožující životy lidí a veřejný pořádek ve společnosti s ohledem na jeho celospolečenský dopad a vnímání. A třebaže měl věcnou souvislost s proviněními pod bodem 1., když mladistvá se těchto dopustila pod jeho vlivem a v jeho spojitosti, soud uznal, že je v podobě „spáchaného zločinu“, jak byl Policií ČR vyhodnocen a jak je předmětem trestního řízení, jehož prověřování fáze stále probíhá, zákonným znakem jednoho ze souběžně spáchaných provinění v rámci jednání pod bodem 1. Tudíž nelze ani na tuto okolnost pohlížet jako na přitěžující.
81. Jak vypověděla znalkyně, psychiatrická, MUDr. Kateřina Černeková, mladistvá je pro společnost nebezpečná, což podle znalkyně vychází z charakteru projednávaných jednání, přítomné nevyvážené osobnostní struktury mladistvé a doposud nevytvořeného náhledu mladistvé na závažnost spáchaných provinění. Mladistvá si minila obstarat zbraň. Otevřeně pokračovala v myšlence, že zabije, že si vezme nůž. Měla reálný plán. A to vše „bez prakticky jakékoliv emoční odezvy nebo emočního doprovodu“, což znalkyně považovala za velmi důležité a což pramení z disharmonického osobnostního vývoje mladistvé, projevovaného schizoiditou mladistvé, její uzavřeností, nepřátelstvím vůči lidem, emoční nestabilitou a afektivním kolísáním v závislosti na tom, jak se k mladistvé chovají druzí lidé a jak je i patrné z jejího chování aktuálně zachyceného během výkonu vazby. Nebezpečnost mladistvé vůči svému okolí znalkyně shledala i na základě prostředí, z něhož mladistvá vzešla, a zjištění, že mladistvá je silně emočně deprivovanou osobou. Její vztah s matkou je nevyvážený, chladný, otažitý. Vztah s otcem znalkyně považuje za „namátkový“, v němž mladistvá otce přijímá, avšak bez adekvátní výchovné odezvy z jeho strany, což platí i pro matku mladistvé. Díky tomu se u mladistvé vyvinula emoční deprivace, která směřuje k jejím dalším nevyváženým osobnostním vývojem.
82. Společenská nebezpečnost mladistvé pramení i z její agresivity, mladistvou během trestního řízení popírané. Agrese však byla u mladistvé prokazatelně zjištěna. A u mladistvé je přítomna stále, ve skryté podobě. Agrese byla u mladistvé zaznamenána už na podzim 2022, tj. více než rok před dobou rozhodnou. Agresivita, výbušnost, mladistvé se projevují v jejím osobnostním nastavení jako hněv, zloba, a to nejen vůči sobě samé, ale i vůči lidem. Agresivita mladistvé je obtížně rozeznatelná. Během doby, která uběhla od doby rozhodné, ji mladistvá neventiluje navenek, popírá ji, stahuje, racionalizuje a vysvětluje, a to díky více informacím z vnějšího okolí, než jaké měla mladistvá v době rozhodné, protože intelekt mladistvé je běžný, normální, a mladistvá je schopna své odpovědi korigovat podle toho, co od těchto očekává okolí, což se postupem času prohlubuje a zvyrazňuje. Uvedené si uvědomila znalkyně MUDr. Kateřina Černeková při lednovém vyšetření mladistvé a uvedené plyne i z výpovědi mladistvé v následném období. Podle jmenované znalkyně za situace, kdy se psychický stav mladistvé díky její pasivitě, zjištěné nejen při vazebním držení mladistvé, ale i při jejím docházení do XXXXX, nezměnil, bude třeba psychiatricky pracovat i s touto latentní agresivitou mladistvé. Jak znalkyně doplnila, sklony k agresivnímu chování může mít člověk, aniž se agresivně projevuje. Nejříve totiž předchází myšlení, pak rozvaha, co, jakým způsobem, komu budu dělat, a poté dochází k realizaci. Pokud se s takto skrytou agresí, která sama nevymizí, nebude pracovat při narušené osobnosti jejího nositele, může dojít k agresivnímu chování navenek. A v případě mladistvé došlo k úvodním fázím agresivního chování ve smyslu

spáchaných provinění, aniž došlo k reálně zhmotnělé agresivitě, jelikož mladistvá byla zastavena, zadržena policejním orgánem.

83. Z důvodu spáchaní několika provinění je nutno mladistvé uložit úhrnné trestní opatření podle § 43 odst. 1 trestního zákoníku. Ze tří spáchaných provinění je nejprísněji trestné provinění vražda podle § 140 odst. 3 trestního zákoníku. Mladistvá je tedy ohrožena uložením trestního opatření odnětí svobody podle trestní sazby zakotvené v označeném zákonném ustanovení po moderaci podle § 31 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže, tj. v trvání od 1 roku do 5 let. Při úvahách o druhu ukládaného trestního opatření soud zohlednil všechny shora vypsané, rozhodné, skutkové okolnosti, z nichž za nejdůležitější považoval na jedné, kladné, straně bezúhonnost mladistvé, její doznání, v tomto směru pomoc při objasnění spáchaných provinění, její omluvu a na straně druhé, záporné, mimořádnou společenskou závažnost a nebezpečnost spáchaných provinění, podobu jejich, úmyslného, zavinění, jejich počet, dobu trvání přípravného provinění vražda, a to i při kladném zohlednění stádia jeho spáchaní, a samozřejmě společenskou nebezpečnost mladistvé s její latentní agresivitou, s čímž lze ovšem v rámci ochranného opatření – ochranné léčby naštěstí pro společnost z pohledu její ochrany, naštěstí pro mladistvou z pohledu jejího zdárnějšího, příznivějšího vývoje pracovat.
84. Vzhledem k uvedenému soud však musel přistoupit k uplatnění ust. § 31 odst. 2 zákona o soudnictví ve věcech mládeže, jelikož se zřetelem na okolnosti projednávané věci a osobu mladistvé včetně jejího přístupu k trestnímu řízení a především ke své nápravě a patřičnému náhledu na spáchaná provinění uložení jiného trestního opatření než nepodmíněného odnětí svobody zjevně nepostačuje k dosažení účelu označeného zákona, tj. *aby mladistvé bylo uloženo takové opatření, které účinně přispěje k tomu, aby se nadále páčání protiprávního jednání zdržela, aby si našla společenské uplatnění odpovídající jejím schopnostem a rozumovému vývoji, aby podle svých sil a schopností přispěla k odčinění újmy vzniklé jejím protiprávním jednáním, aby nejen takové opatření, ale i vedení řízení přispívalo k předcházení a zamezování páčání protiprávního jednání z její strany*, jak praví ust. § 1 odst. 2 zákona o soudnictví ve věcech mládeže. Proto soud uložil mladistvé úhrnné trestní opatření odnětí svobody v první polovině jeho zákonné trestní sazby, tj. v trvání 2 let, a to jako nepodmíněné. Zejména bezúhonnost mladistvé zapříčinila, že jí nebyl uložen co do výměry ještě přísnější trestní opatření odnětí svobody, jak si povaha, závažnost a počet spáchaných provinění zasluhovaly. Mladistvá v souladu s ust. § 31 odst. 4 zákona o soudnictví ve věcech mládeže uložené nepodmíněné odnětí svobody vykoná odděleně od ostatních odsouzených ve věznici nebo ve zvláštním oddělení pro mladistvé.
85. Z důvodu spáchaní provinění mladistvou mobilním telefonem zn. Samsung Galaxy A13 soud uložil mladistvé též, další, vedlejší, trestní opatření propadnutí věci tak, jak má na mysli ust. § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, jelikož se jedná o nástroj trestné činnosti, provinění, který patří mladistvé, jejich pachateli.
86. S ohledem na druh, povahu, společenskou nebezpečnost a závažnost provinění mladistvé a samozřejmě s ohledem na osobu mladistvé, vykreslenou znalecky v bodech 32. a 34. odůvodnění tohoto rozsudku a ostatními důkazy provedenými ve věci a rozvedenými v bodech 36. až 44. odůvodnění tohoto rozsudku, soud musel zvážit, zda není na místě uložit mladistvé ochranné opatření ve smyslu ust. § 21 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže v podobě ochranného léčení, jehož účelem bude kladné ovlivnění duševního, mravního a sociálního vývoje mladistvé a ochrana společnosti před páčáním trestné činnosti, jak předvídá označené zákonné ustanovení, pod jehož ochranu mladistvá a společnost spadají.
87. Podle znalce PhDr. Petra Štěpaníka je prognóza osobnostního vývoje mladistvé velmi nepříznivá. U mladistvé jde o vrozené, silně patologické osobnostní rysy, povahové a charakterové rysy, které

jsou v čase prakticky neměnné a mají zásadní vliv na chování a jednání mladistvé zejména v období stresu, osobnostního diskomfortu apod. V těchto případech lze podle znalce očekávat zlostné reakce, v terénu ploché emotivity, nulové empatie, se silným sycením potřeby pomsty, bez pocitu viny vůči ostatním. Prognóza resocializace mladistvé je spíše nepříznivá, jelikož mladistvá je silně disharmonicky se vyvíjející osobnost bez snahy po změně. Sama mladistvá nevnímá problém. Ten vidí v druhých lidech. Nicméně výhled na úspěšnou resocializaci bude záležet na psychiatrické a dlouhodobé psychoterapeutické péči o mladistvou.

88. Znalci MUDr. Kateřina Černeková a PhDr. Petr Štěpaník jednoznačně doporučili, aby mladistvé bylo uloženo psychiatrické léčení ústavní, které bude intenzivní, což je pro mladistvou podstatné, a v němž bude dominovat psychoterapie a výchovné vedení mladistvé. Psychoterapeutická léčba mladistvé podle jmenované znalkyně napomůže k získání plnohodnotného, emočně naplněného a procítěného náhledu mladistvé na spáchaná provinění, jejich následky a důsledky, který znalkyně postrádá (viz 77. bod odůvodnění tohoto rozsudku). Ochranná léčba též pomůže mladistvé vypořádat se a naučit se „žít“ s jejími skrytými agresivními sklony, a to pomocí léků na zvládnutí agresivity, hněvu, zlosti, vnitřní impulzivity, tenze, které znalkyně MUDr. Kateřina Černeková doporučila mladistvé medikovat během doporučované léčby.
89. Podle znalkyně MUDr. Kateřiny Černekové je pobyt mladistvé na svobodě pro společnost nebezpečný. Mladistvá své silné heteroagresivní tendence skrývá a vědomě neventiluje, což je zapříčiněno probíhajícím trestním řízením a snahou, přáním, mladistvé dostat se z vazby na svobodu domů. Uvedené je věrně doloženo v tomto směru měnicemi se výpověďmi mladistvé od jejího vzetí do vazby dne 4. 1. 2024 až do současné doby v rámci konání hlavního líčení, u něhož se plně hájila, vypovídala a vyjadřovala. V této souvislosti nelze odhlédnout od zlehčování slov a činů mladistvé, které pronesla a učinila v době rozhodné, kvůli kterým bylo zahájeno a vedeno její trestní stíhání a které považovala za „hloupá“, byť hrubá, slova, výplod její „nepravdivé, neschopné“ fantazie, neboť nikdy v životě nikomu neublížila, nikdy v životě nebyla agresivní a XXXXX a XXXXX byly její „dlouhodobé kamarádky a hezky se spolu bavily“. Stejně tak od zlehčování sebepoškozování mladistvé jí samotnou, když toto popsala, že se sebepoškozovala „jen trochu“ a řezala „lehce“, ačkoliv opakované a setrvalé autoagresivní sklony mladistvé byly už dá se říci veřejně známé, o nichž slyšeli, či dokonce je viděli i svědci XXXXX, XXXXX a XXXXX, ale i se o těchto dozvěděli a přišli do styku s těmito, aby je řešili, a sice orgán sociálně-právní ochrany dětí, základní škola mladistvé, XXXXX, psychiatrická klinika XXXXX a psycholožka Mgr. Eva Kneblová. Znalkyně proto naznačila, že je jediné žádoucí a efekt přinášející podrobit mladistvou intenzivní psychoterapeutické a pedopsychiatrické péči s nezbytnou výchovnou edukací mladistvé stran jejího dalšího chování při vědomí nevyvážených osobnostních rysů mladistvé, a to výlučně v ústavní formě této léčby, která při vědomí věku a rozumových schopností mladistvé zajistí naplnění účelu léčby mladistvé v zájmu ochrany celé společnosti. Psychiatrickým závěrům znalkyně MUDr. Kateřiny Černekové odpovídají psychologické závěry znalce PhDr. Petra Štěpaníka. Podle něj prognóza osobnostního vývoje mladistvé je velmi nepříznivá. Jde o vrozené, silně patologické osobnostní rysy, povahové a charakterové rysy mladistvé, které jsou v čase prakticky neměnné a mají zásadní vliv na chování a jednání mladistvé zejména v období stresu, osobnostního diskomfortu apod. V těchto případech lze podle znalce očekávat zlostné reakce, v terénu ploché emotivity, nulové empatie, se silným sycením potřeby pomsty, bez pocitu viny vůči ostatním. Prognóza resocializace mladistvé je spíše nepříznivá, jelikož mladistvá je silně disharmonicky se vyvíjející osobnost bez snahy po změně. Nicméně výhled na úspěšnou resocializaci bude záležet na psychiatrické a dlouhodobé psychoterapeutické péči o mladistvou, o kterou jde a kterou doporučuje znalkyně, psychiatrická, MUDr. Kateřina Černeková.
90. Znalkyně MUDr. Kateřina Černeková si uvědomuje, že absentuje závažná duševní porucha mladistvé. Nicméně v případě dětí je nutno zohlednit vyváženost, nevyváženost jejich osobnostních rysů, vývoj osobnosti jako takové, vliv výchovných prostředí, získávání vzorů

chování, jednání, naučit se reakci stresovým situacím apod. Proto má znalkyně za to, že při zvážení aktuálního sociálního zázemí mladistvé, v rámci něhož by se měla v případě svého propuštění z vazby na svobodu vrátit k otci a s tímto bydlet, otec mladistvé neposkytuje záruku, že bude schopen „stoprocentně empaticky“ i s ohledem na projednávaná jednání reagovat adekvátně výchovně ve prospěch léčby mladistvé, která s ohledem na svůj věk bude vyžadovat další součinnou osobu. Léčba dětí je podle znalkyně práce s celou jejich rodinou. Ústavní forma léčby mladistvé bude plnit výchovnou funkci, psychoterapeutickou funkci, která bude působit na osobnostní vývoj mladistvé, což je pro mladistvou podle znalkyně „naprosto“ stěžejní a zásadní. Znalkyně zvážila dosavadní psychický stav mladistvé, u něhož doposud nedošlo k žádnému pokroku, k žádné změně zejména v osobnostní struktuře mladistvé. Mladistvá nemá potřebu, ani touhu, čerpat pro sebe z nabízené terapeutické péče a pomoci, jichž se jí dostává i během výkonu vazby. Spolupráce s psychologem je jí nabízena, avšak mladistvá je k této pasivní, tuto nepřijímá. Na vině je i okolnost, že mladistvá, přihlížeje k její osobnostní charakteristice, v sobě nevidí žádný problém, a ani v minulosti tento v sobě neviděla. Tím, že doposud nebylo pracováno s její osobností, dostává se do stavu pasivity, nemá žádnou ambici pracovat, pochopit, získat náhled, čehož samozřejmě nemůže být dosaženo bez intenzivní součinnosti z její strany. I přesto však znalkyně věří, řídící se jednak intelektem a rozumovými schopnostmi mladistvé, které jsou dobré a díky nimž lze s mladistvou pracovat, a jednak věkem mladistvé, který stále představuje věk dítěte, s nímž lze rovněž pořád pracovat, že si mladistvá může být schopna uvědomit, že pokud nezačne spolupracovat, nepodvolí se doporučené léčbě a nezačne aktivně pracovat, může ji to „dovést zpátky o krok dozadu“. Podle znalkyně u dítěte by se měly vyčerpat všechny dostupné možnosti léčby, byť i proti jeho vůli, v tomto případě proti vůli mladistvé, která s ústavní formou jejího léčení nesouhlasí, neboť i kdyby mladistvá spolupracovala jen částečně, znalkyně je přesvědčena, že „něco dobrého“ to do její osobnosti „přinese“. Výchovné působení může přinést posun minimálně v „mechanickém“ nahlížení, co je povoleno a co nikoli, co je tzv. za hranou. Přitom znalkyně zvážila i odborně daný fakt, že osobnost člověka se utváří do 18. až 20. roku věku života, což je pro mladistvou s její nevyváženou osobností významné.

91. Kvůli neutěšenému rodinnému, sociálnímu, prostředí a zázemí mladistvé soud naznal, že je zcela nemožné, aby na mladistvou bylo psychiatricky a pedopsychologicky působeno na svobodě v režimu ambulantní formy její ochranné léčby, a to i za přispění a spolupráce XXXXX (viz jejich účast na těchto, o kterou se na počátku letošního roku zajímal otec mladistvé, jak dokumentuje zpráva střediska na č. l. 408 spisu), event. za účasti XXXXX, kam mladistvá během první poloviny školního roku 2023/2024 při svém pobytu na svobodě mimo zdi psychiatrického zařízení a krizové centra dobrovolně z vlastního podnětu docházela (viz zpráva XXXXX na č. l. 407 spisu), případně za účasti XXXXX, pokud by o její členství měla mladistvá zájem (viz její zpráva na č. l. 413 a 417 spisu). Rodiče mladistvé, jak je patrné z pouhého, prostého, náhledu na rodinné poměry a jejich vztah k mladistvé, nepředstavují žádnou výchovně adekvátní záruku, což pramení i ze spáchání trestněprávně posouzených provinění, z neznalosti mladistvé jejími vlastními rodiči, kteří se o mladistvou dlouhodobě intenzivně nezajímalí a kteří o jejím vnitřním, až niterném, životě a nahlížení na svět, z nichž vzešlo spáchání všech provinění, nic nevěděli.
92. Ústavní ochranné léčení je nutné mladistvé uložit, aby byla kontrolovatelná, sledovatelná a v nezbytných pedopsychiatrických, psychoterapeutických a výchovných přístupech k mladistvé formovatelná – léčitelná s cílem tak naplnit zákonem definovaný záměr ochranného opatření, ochranného léčení, tj. kladně působit na duševní, mravní a sociální vývoj mladistvé a ochránit společnost před páchaním trestné činnosti, provinění, a to i, ne-li obzvláště, ze strany mladistvé (viz 86. bod odůvodnění tohoto rozsudku). Jelikož mladistvá je léta osobnostně formována těžce disharmonicky a znalecky je hodnocena jako nezralá, neobratná dívka, neschopná ve stresu a zátěžových situacích tzv. mobilizovat své síly k jejich zvládnutí, aby se nechovala neadekvátně, impulzivně, vztekla a agresivně a zároveň nebezpečně nejen vůči sobě samé, ale i vůči svému okolí, na což nelze z pohledu ochrany společnosti zapomenout, soud naznal, že mladistvá je pro

společnost nebezpečná (v tomto směru ji držení ve vazbě nevyléčilo) a vzhledem k druhu, povaze, závažnosti a objektu trestněprávní ochrany spáchaných provinění o to více, neboť mladistvá těmito rozhodně nechtěla na sebe upoutat pozornost, nýbrž že se jednalo o její plně uvědomělé a chtěné jednání ovlivněné jejími vrozenými, silně patologickými osobnostními, povahovými a charakterovými rysy.

93. Proto soud uložil mladistvé i ochranné léčení, a to psychiatrické, ve shodě s ust. § 99 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, jelikož mladistvá se provinění dopustila ve stavu vyvolaném duševní poruchou (Smíšenou poruchou chování a emocí v terénu disharmonického vývoje osobnosti mladistvé schizoidním a emočně nestabilním směrem), která naštěstí není závažná. A pobyt mladistvé na svobodě je nebezpečný. Ochranné léčení je uloženo podle § 99 odst. 4 trestního zákoníku ve formě ústavní, řídící se povahou duševní poruchy mladistvé, jejím věkem, léčebně efektivními možnostmi, mírou intenzivnosti léčby a osobními a rodinnými poměry mladistvé.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení jeho opisu k Vrchnímu soudu v Olomouci, jako soudu pro mládež, prostřednictvím Krajského soudu v Brně, jako soudu pro mládež.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, mladistvý a obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho dotýká, a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, nárok na náhradu nemajetkové újmy anebo nárok na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o některém z jeho nároků.

V neprospěch mladistvého může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, náhradě nemajetkové újmy anebo vydání bezdůvodného obohacení, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, nárok na náhradu nemajetkové újmy anebo nárok na vydání bezdůvodného obohacení.

Ve prospěch mladistvého mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě mladistvého a státního zástupce i příbuzní mladistvého v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli mladistvého. Není-li mladistvý plně svéprávný, mohou i proti jeho vůli za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho opatrovník a obhájce.

Opravný prostředek **ve prospěch** mladistvého může podat, a to i proti jeho vůli, příslušný orgán sociálně-právní ochrany dětí.

Osoba, oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být v zákonné lhůtě případně v další lhůtě určené předsedou senátu odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou rozsudku nebo řízení které mu předcházelo vytýkány. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch či neprospěch obžalovaného.

Odvolacím soudem bude odmítnuto odvolání, které nespĺňuje náležitosti obsahu odvolání.

Podle § 53 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže nikdo nesmí jakýmkoliv způsobem zveřejnit žádnou informaci, ve které je uvedeno jméno, popř. jména, a příjmení mladistvého, nebo která obsahuje informace, které by umožnily tohoto mladistvého identifikovat.

Brno 12. srpna 2024

Mgr. Hana Kurfírtová v. r.
předsedkyně senátu